

Duffy

Conn 7 Proj 2
Feb 1939

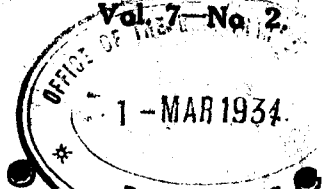
REB m 21, 1128

M 34.7.2

18 m 1

1388

1388

SIDDHANTHAM
Vol. 7—No. 2.சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்தம்

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத் திங்கள் வெளியீடு

“எல்லாரும் இன்புந் றிருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறென் றறியேன் பார்பாமே”

மலர் எ	ஸ்ரீமுக ஆண்டு மாசித் திங்கள் 1934 (ஸ்ரீ பிப்ரவரி)	இதழ் உ
--------	--	--------

உ ள் ஓ டு றை	பக்கம்
சுவாமியாத பண்டிதர் ...	... ௩௩
அரிப் பிரமாதிகள் வணக்கம் ...	... ௩௫
தேவாரத்தில் சிவகுமாரர்கள் ...	... ௩௭
சிவாகம சங்கம்—ஓர் அறிவிப்பு ...	... ௪௦
சமாஜம் நடத்தப்போகிற சைவத் தேர்வுகள் ...	... ௪௩
சமாஜத்தின் 28-ம் ஆண்டுவிழா வரவு செலவுக் கணக்கு ...	... ௪௪
சென்னை மாகாணத் தமிழர் மகாநாடு ...	... ௪௬
சமாஜ 28-ம் ஆண்டு நிறைவுவிழா தலைமையேருரை ...	... ௪௭
இளைஞர் மகாநாட்டுத் தலைமையேருரை ...	... ௫௨
சைவ மங்கையர் மகாநாட்டுத் தலைமையேருரை ...	... ௬௩
திருவாசகம் உரையுடன் ...	௩௩௭-௩௫௨
சித்தாந்த சாத்திரம் உரையுடன் ...	௬௭-௭௨

ஆசிரியர் :—ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார், B. A., B. L.

உதவி ஆசிரியர் :—அ. கந்தசாமிப் பிள்ளை.

சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜம்,

150, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு, சென்னை.

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 2-0-0. 1934 தனிப் பிரதி அணை 4.

திருவோத்தூர் திருவிழாவில் சமயத் தொண்டு

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளால் ஆண் பிணைகள் குலை யீனும் பெண்பிணைகளாக ஆக்கப்பெற்ற திருவோத்தூரில் வாசீச பக்தஜனசபை நமது சமூகத்தோடு இணைத்துக்கொண்டு இவ்வாண் டில் தைமீ இரத சப்தமியை ஏழாந் திருநாள் தேர்விழாவாகக் கொண்ட பத்துநாள் திருவிழாவில் நாடோறும் பல பேரறிஞர்களைக் கொண்டு சைவச் சொற்பொழிவுகள் நடத்தி சிறந்த சமயப்பணி செய்துள்ளது. திருவாளர்கள் - வரதநஞ்சைய பிள்ளை, C. S. இராஜா பிள்ளை, பொன்னுசாமி முதலியார், புரிசை - முருகேச முதலியார், கி. குப்புச்சாமி முதலியார், திரு. வி. உலகநாத முதலியார், ம. பால சுப்பிரமணிய முதலியார், கீ. வேணுகோபால நாயகர், புரிசை-வேணு கோபால முதலியார், பாலகிருஷ்ண முதலியார், ஆ. செங்கல்வராய முதலியார், புரிசை - நடேச முதலியார், திருஞானசம்பந்த முதலி யார், இராமலிங்க முதலியார், கு. ஆரந்த முதலியார், ஐ. கா. தரும லிங்க முதலியார், மறை - திருநாவுக்கரசு, வி. குப்புச்சாமி முதலி யார், வாசுதேவ உடையார் ஆகிய பல சைவத்தொண்டர்கள் சைவச் செம்பொருள்கள்பற்றி உபநியசித்தார்கள். ஆலய தர்மகர்த்தர்களும், இச்சபையினரும் மிக்க ஊக்கத்தோடு இப்பணியை நடத்திவைத்தது நோக்கத்தக்கது. திருவாளர்கள் - க. எதிராஜ முதலியார், மா. தெய்வசிகாமணி முதலியார், துரைசாமி முதலியார், ஒளவை - சு. துரைசாமிப்பிள்ளை முதலிய அன்பர்கள் இடைவிடாது உழைத்து இப்பணிபைச் செம்மையாக நிறைவேற்றி வைத்தனர்.

மதிப்புரைகள்

சிவாலயபூஜை விளக்கம் ஆசிரியர் - திருமயிலை சுவாமியாத சிவாசாரியார். விலை அணை ஒன்று. தபாற்கூலி பை. 6. பக்கம் 30. இச்சிறு நூலில் ஆலயத்தின் அமைப்பு, சிவலிங்கம், ஸ்தானதர்வய மந்தரலிங்க சுத்திகள், ஆஸனபூஜை, ஆவாக்ஷதி ஆரத்திரிகாரந்த வேதாட்சோபசாரங்கள் முதலிய பல விஷயங்கள் தத்துவார்த்தங்க ளோடு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலாசிரியர் நல்ல கல்வி, பக்தி சிரத்தையுடையவர்; ஒழுக்க சீலர். சிவாலய வழிபாட்டில் பற்றுடைய ஒவ்வொருவர் கையிலும் இந்நூல் அவசியம் இருந்தற் குரியது. இந்நூலுக்குத் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரது அழ கிய முகவுரை ஒன்றுள்ளது. நூல்வேண்டுவோர் நமக்கெழுதுக.

பன்னிரு தீருமுறைத் தீரட்டி மூலமும் குறிப்புகளும் - திரட் டாசிரியர் - திரு. பாமசிவன் பிள்ளை. பக்கம் 96. விலை அணை 2. தபாற்கூலி அணை 1. கிடைக்குமிடம்:—“ஞானசம்பந்த நிலையம்”, 22, பார்த்தசாரதி நாயுடு தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை. இந் நூலில் 168 பாடல்கள் குறிப்புகளையோடு அச்சிடப்பெற்றுள்ளன. நாடோறும் சிவபூசையின் இறுதியில் பாராயணம் செய்வதற் கென்றே அருமையாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. பாராயணம் செய் யும் முறை விதி முதலியன விளக்கப்பட்டுள்ளன. சைவ நன்மக்கள் இதை ஆயிரக் கணக்கில் வாங்கி ஆதரிப்பார்களாக.

Registered No. M. 2330.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்தம்

“ஆனமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை போன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியை உள்நாடு”

மலர் எ	ஸ்ரீமுக ஆண்டு மாசித் திங்கள் 1934 ஸ்ரீ பிப்ரவரியி	இதழ் உ
--------	--	--------

சுவாமிநாத பண்டிதர்

[பத்திராசிரியர்]

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமிநாத பண்டிதரவர்கள் தமது எழுபத்
திரண்டாம் வயதில் சிவசிவ என்று சொல்லிக்கொண்டே
சிதம்பரத்தில் மார்கழியீ உக-ம்நாள் சனிக்கிழமை(6-1-1934)
பூரணசுத்திரத்தில் தில்லைக்கத்தன் திருவடிப் பேற்றெய்தி
னார்கள். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வண்ணார்பண்ணையில்
வேளாளர் குலத்தில் சின்னத்தம்பையா பிள்ளை என்பவ
ருடைய தவப் புதல்வராய்த் தோன்றி, தம்பையாபிள்ளை
யென்ற பெயரோடு இளமையிலேயே முறையாகத் தமிழை
யும் சைவ நூல்களையும் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலருடைய
சீட்டுள் ஒருவராகிய ந. ச. பொன்னம்பலம் பிள்ளையவர்க
ளிடம் ஒதிகுணர்ந்து, தம்பையா உபாத்தியாயரென வழங்கப்
பெற்றுப், பல ஆண்டுகள் சுயமத ஸ்தாபனம் பரமத கண்ட
னம் செய்வதில் யுழைப்பாணத்திசைவ பரிபாலன சபையா

ரோடும் ஏனைய தொண்டர்களோடும் இவர் ஒத்துழைத்தனர். பிறகு பாண்டிநாட்டையடைந்து திருவாளர் - வயி-நாக-ராம-அ. வேங்கடாசலம் செட்டியார் முதலிய பல தனவணிகரைச் சீடராகக் கொண்டு காரைக்குடி, அமரபதி புதூர் முதலிய பல ஊர்களில் சித்தாந்த சாத்திரபாடம் சொல்லிவைத்தார்கள். சைவபுராணங்களைப் பக்திச் சுவை ததும்புமாறு பிரசங்கம் செய்வதில் மிக்க ஆற்றல் வாய்ந்தவராக விளங்கினமையால் இவர் சுவாமிநாத பண்டிதரோன வழங்கப்பட்டார் போலும். ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகட்கு முன்னர் சென்னைக்கு வந்து “சைவ வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை” என்றொரு அச்சுக்கூடத்தைத் தாபித்து பல அரிய நூல்களைத் திருத்தமாக வெளியிட்டார். அவற்றுட் சிறந்தன சிவஞான போத மாபாடியமும், தலமுறைத் தேவாரமுமே யாகும்.

திருச்செந்தூரிலே “சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலை” ஒன்றை நிறுவி, அதற்கு இருப்பிடம், மூலதனம் முதலியன வைத்து 1930-ஓரூ புதிய கட்டிடத் திறப்பு விழாவையும் செவ்வையாக நடத்திவைத்தார். நமது சமாஜ ஆண்டு விழாக்களில் 1918-ஓரூ கும்பகோணத்திலும் 1920-ஓரூ மாயூரத்திலும் 1921-ஓரூ மகாமகத்தில் கும்பகோணத்தில் சமாஜ விசேஷ மகாநாட்டிலும் தலைமை வகித்தார். பல ஆண்டுகள் நம் சமாஜத்து உதவித் தலைவராகவு்மிருந்து தொண்டு புரிந்தார். சைவசமயத்துக்காக வேண்டும்போதெல்லாம் பொருளுதவி புரிவதில் முந்துவார். ஸ்ரீமான் கதிராவேற் பிள்ளையவர்கள் காலத்தில் அருட்பா மருட்பா வழக்கு நடந்த போதும், ஸ்ரீலஸ்ரீ பாம்பன் குமாருநாதாசுவாமிகள் காலத்தில் சைவ வைணவ வழக்கு நடந்தபோதும் பொருளுதவி செய்து வழக்குகளை வெற்றி யடையும்படி செய்தார். எத்தனையோ மாணுக்கர்கட்குச் சித்தாந்த சாத்திரபாடம் சொல்லி வைத்தார். இவ்வாழ்க்கையிற் புகாது, தமது காலத்தைச் சமயப் பணியிலேயே செலுத்தினார்.

பண்டிதரவர்கள் சமயத்துறையில்பழமையைப் பேணும் கொள்கையினர். சீர்திருத்த சார்தனைப் பலமுறை பலமாகக் கண்டிப்பார். பிழைகளைச் சீர்திருத்தி நமக்கும் சிற்புக

கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு. அவை “சிவநேசன்” பத்திரிகையிலும், நமது பத்திரிகையிலும் சில சந்தர்ப்பங்களை யொட்டி வெளியாயின. எது எப்படியாயினும் பண்டிதரவர்களுடைய சமயப் பற்றையும் சைவசமயம் என்றும் நிலைத் திருத்தல் வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தையும் எவரும் குறைவாக எண்ண இயலாது.

பண்டிதரவர்கள் பிரிவாற்றாமையைத் தெரிவிக்கச் சமரஜப் பொதுக்கூட்டம் ஒன்று திரு. ச. சச்சிதாந்தம் பிள்ளையவர்கள் தலைமையில் 17-1-34ல் சென்னை இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய சபையின் “சுகானந்த நிலைய”த்தில் கூடிற்று. திருவாளர்கள் - குப்புச்சாமி முதலியார், சமரபுரி முதலியார், கலியாணசுந்தர முதலியார் ஆகிய மூன்று பேரறிஞர்கள் பண்டிதரவர்கள் சரித்திரக் குறிப்புக்கள், தொண்டு முதலியனபற்றிப் பேசினார்கள். பிறகு தலைமை பூண்ட பெரியார் பண்டிதரவர்கள் ரூபகார்த்தமாக நாம் செய்யவேண்டிவனவற்றைத் தொகுத்துக் கூறினார். இறுதியில் பண்டிதர் சிவபதமடைந்ததால் சைவசமயிகட்குள்ள பிரிவாற்றாமையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானம் ஏகமானதாக நிறைவேற்றிற்று. பண்டிதரவர்கள் ஆன்மா பரமன் திருவடியில் சாந்தி யடைவதாக.

அரிப் பிரமாதிகள் வணக்கம்

[க. பொன்னுஸ்வாமி குருக்கள், அம்மன்கோயில், ஈதுமலை]

அரசனே யன்றி அரசனுடைய ஆணையைத் தாங்கி உலகம்புரக்கும் மந்திரி பிரதானி முதலாயினரும் அரசமரியாதையைப் பெறுதற்கும் உலகத்தாரால் ஏத்தப்படுதற்கும் உரியாயிருத்தல் போல, முழுமுதற் பொருளாகிய சிவம் மாத்திரமன்றி அச்சிவத்தின் சத்தியினால் நடத்தப்படும் கர்த்தாக்களும் அச்சக்தியுடைமை காரணமாக வணங்கப்படுதற்கு உரியரேயாவர். மகேசுவர சதாசிவ வடிவங்கள்

சிவம் நேரிற்கொண்ட வடிவங்களாதலால், சிவமாகவே வணங்கப் படல்வேண்டும். உருத்திர வடிவம் சிவசத்தி யினால் அதிட்டிக்கப் படுதலும் சிவனுக்குரிய வடிவங்கள் அமையப் பெற்றது மாயிருத்தலால், சிவமென்றே பாவித்து வணங்கப்படல் வேண்டும். பிரம விட்டுணுக்களும் சிவசத்தி யினால் லதிட்டிக்கப் பட்டுச் சிவனுக்குரிய படைத்தல் காத்தல் களைச் செய்வதால் சிவபேதத்துள் வைத்து வணங்கப் படலாம்.

இன்னுஞ் சிவபேத வடிவங்கள் அனுபட்ச சம்புபட்ச வேறுபாட்டால் இருவகைப்படும். அனுபட்சமே சிவசத் தியின் அதிட்டானத்திற்கு உரியனவாய் இங்கே சொல்லப் பட்ட இயல்புகள் பெற்று விளங்கும் மூர்த்திகளாம். இதன் மேலும் சம்பு பட்சமென ஒரு நிலையுண்டு. அம்சம்பு பட்சத் திலும் அனுபட்சம் போலப் பிரம விட்டுணு உருத்திர மகேசுவர சதாசிவாதி பேதங்கள் உள்ளன. அவை பூசைத் தியானாதிகளின் பொருட்டுக் கற்பிதமாகவும், அனுபட்ச மூர்த்திகளை அதிட்டிக்கும் சிவசத்தியாற் கொள்ளப்படும் சத்திகாரிய சிற்றகன மேனிகளாயிருக்கும். அவையாவும் சிவ வடிவங்களே யாதலால் அவை சைவர்களது வழிபாட்டுக்கு என்றும் உரியனவேயாம்.

அடியார்களுக்கு அதுக்கிரகஞ் செய்யும் முறைபற்றியும் ஐந்தொழில் செய்யும் வேறுபாடு பற்றியும் அனுபட்ச சம்பு பட்ச மூர்த்திகளுள் அவ்வப் பொழுது கொள்ளப்பட்ட வெவ்வேறு வடிவங்களும்உள். அவை இருபத்தைந்து கேவல மூர்த்திகளாகவும் அவற்றினின்றும் விரிந்த வேறுபல வடி வங்களாகவும் விளங்கும். அவை யெல்லாஞ் சிவபேத வடி வங்களே யாகவின வழிபடற் குரியனவேயாம்.

இனிச், சிவத்தை நேரேஞானுணந்த வடிவினதாக வழி படுதலிலும், சிவசத்தி நேரிற் கொண்டதும் அதிட்டான மாகக் கொண்டதுமான மூர்த்திகளை வழிபடுதலிலும் பிர யோசனம் வேறுபாடு மிகவுண்டு. சிவத்தை நேரேவழிபடு தலால் அடையும் முத்தி, பரமுத்தியாம். சத்திகாரிய வடிவங் களை வழிபடுதலால் அடையும் முத்தி அபரமுத்தியாம்.

அதிட்டான வடிவங்களுள் சிவபேதமான பதிவர்க்கத்தை வழிபடுதலால் அடையும் முத்தி பதமுத்தியாம். சகலவர்க் கத்துட்பட்ட விட்டுணுவை வழிபடுதலால் அடைவது புத்தி யென்னும் போகத்துட்பட்ட வைகுந்தபதமாம். பிரமாவின் வணக்கத்தால் அடைவது பிரமலோக வாழ்வாம். இங்ஙனம் அவையெல்லாம் பயன்றரு முறையால் அநேக விதமாம்.

சிவம் உயிர்களைச் சோபான முறையாய் நிறுத்தி அதுக் கிரகத்து ஈற்றில் ஞான நெறியில்வைத்து முத்தியடைவிக் கும். அதனால் எல்லாவழிபாடுகளும் வேண்டப் படுவனவே யாம். ஆயினும் முதிர்ந்த பரிபாகி சிவவழிபாடு ஒன்றிற்கே யுரியவனாவான். அதுவே சித்தாந்த வழிபாடாம். சிவமொன் றே அச்சைவர்கள் வணங்குந் தெய்வமாம்.

தேவாரத்தில் சிவகுமாரர்கள்

[தி. கு. கி. நாராயணசாமி]

பக்கம்*

கணபதி

- 1 சம்பந்தர் 181 தந்தமந்தவணை தாதையோதான் (1: 115: 2)†
- 2 „ 194 வழிபடும் அவரிடர் கடிக்கணபதிவர அருளினன்
1: 123: 5
- 3 „ 380 கரியின்மாமுகமுடைய கணபதி தாதை 2:96: 3.
- 4 அப்பர் 5 கலமலக்கிட்டுத்திரிபுங் கணபதி என்னுங்களிறு
4: 2: 5.
- 5 „ 415 கைவேழ முகத்தவணைப் படைத்தார்போலும்
கயாசுரனையவனாற் கொல்லித்தார் போலும் 6:
53: 4.

* சமாஜப் பதிப்பின் பக்கம்.

† முதல் திருமுறையில் 115-ம் பதிகத்தில் 2-ம் பாட்டு.

	பக்கம்	முருகன்
6 சம்பந்தர்	21	குறிஞ்சியது பாடி முருகன்னது பெருமை பகர் முதுகுன்று 1 : 12 : 10.
7 „	181	தழையிலேறவன் தாதையோதான் 1 : 115 : 3.
8 „	322	மாயசீதர் அன்றறுத்தமைந்தன் தாதை 2 : 62 : 1.
9 „	325	வள்ளிமுலதோய் குமரன் தாதை 2 : 63 : 6.
10 „	340	இளம் குமரன் றன்னைப் பெற்றிமையவர்தம்பகை எறிவித்த இறை 2 : 73 : 1.
11 „	343	சேந்தனை முன்பயந்துலகில் தேவர்கள் தம்பகை கெடுத்தோன் 2 : 74 : 6.
12 „	365	மடமயிலீனார் தாதை 2 : 87 : 2.
13 „	411	சாமி தாதை 2 : 115 : 9.
14 „	482	குமரவேள் தாதை 3 : 35 : 6.
15 „	604	பெற்றும் உகந்தது கந்தனையே 3 : 113 : 1.
16 அப்பர்	31	ஆறுகொலாமவர் தம்மகனார் முகம் 4 : 18 : 6.
17 „	69	நங்கடம்பன் தாதை 4 : 43 : 2.
18 „	„	சேந்தனை மகனாக் கொண்டார் 4 : 43 : 8.
19 „	92	குறவிதோள் மணந்த சேவ்வக்குமரவேள் தாதை 4 : 60 : 3.
20 „	115	கடம்பமர்களை தாதை 4 : 75 : 4.
21 „	190	மயிலூர்தி முருகவேள் 5 : 16 : 7.
22 „	195	நங்கடம்பனைப் பெற்றவன் 5 : 19 : 9.
23 „	261	சமர சூரபன்மாவைத் தடிந்த வேற்குமரன் தாதை 5 : 64 : 10.
24 „	263	குமரன் வணங்குகழல் 5 : 65 : 10.
25 „	288	கடம்பன் தாதை 5 : 84 : 6.
26 „	325	சுவணத்தான் கைதொழுதுசாரும் அடி 6 : 6 : 1.
27 „	348	பன்னிரண்டு *கண்ணுடைய பிள்ளை தோன்றும் 6 : 18 : 4.
28 „	358	நஞ்செந்தின் மேய வள்ளிமணாளர்குத் தாதை 6 : 23 : 4.

*பாடபேதம் - கையுடைய.

	அப்பர்	பக்கம்
29 „	361	குமரன் காண் 6 : 24 : 8.
30 „	394	குமரன் தாதை 6 : 42 : 6.
31 „	415	குமரனையும் மகனாகவுடையார் போலும் 6 : 53 : 2.
32 „	457	கடிலங்கு வேற்குமரன் தாதை 6 : 75 : 7.
33 „	482	கோழிக்கோடியோன் தாதை போலும் 6 : 89 : 2.
34 சுந்தரர்	31	பொரும்பல மதுடையசுரன்தாருகனைப் பொருது பொன்றுவித்த பொருளின் முன்படைத்து கந்த புனிதன் 7 : 16 : 9.
35 „	35	குறவனார் தம்மகன் தம்மகனார் மணவாட்டி 7 : 18 : 6.
36 „	71	மயிலூர்தி முருகவேள் தாதை 7 : 38 : 8.
37 „	113	சேந்தன் அப்பன் 7 : 58 : 3.
38 „	117	காதலார் கடற்குர் தடிந்திட்ட செட்டியப்பன் 7 : 59 : 10.
39 „	123	குமரனைப் பயந்த வார்த்தயங்கிய முலமடமானை வைத்து 7 : 62 : 4.
40 „	124	குமரன் முதற்றேவர் 7 : 63 : 2.
41 „	127	கடற்குர் தடிந்திட்ட சேந்தர் தாதை 7 : 64 : 6.
42 „	134	அமரர் சேனைக்கு நாயகனான குறவர் மங்கைதன் கேள்வனை 7 : 68 : 7.
43 „	143	குமரன் திருமால் பிரமன் 7 : 73 : 9. இருவர்
44 அப்பர்	339	குமரனும் விக்கின விநாயகனும் 6 : 13 : 10.
45 „	439	முருகவேட்குத் தாதைகாண் தண்கடமாழகத்தி னாற்குத் தாதைகாண் 6 : 65 : 9.
46 „	455	அறுமுகனோடு ஆனைமுகற்கப்பன் தன்னை 6 : 74 : 7.
47 சுந்தரர்	9	கணபதியேல் வயிறுதாரி; அங்கைவேலோன் குமரன் பிள்ளை 7 : 5 : 2.
48 „	90	சிவவனையுந் தேறேன்.....பெருவயிறன் கணபதி 7 : 46 : 9.

[குறிப்பு:—சாதாரணமாகத் தேவார பாராயணத்தில் பிடியத
னுருவுமை, நங்கடம்பனை, சமரசூர என்ற மூன்று பாக்களே சிவ
குமாரர்கள் குறிப்பாகப் பாடப்படுகின்றன. இனியேனும் மேலே
கண்ட 48 பாடல்களிற்பலவற்றைப் பாடும் பழக்கம் ஏற்படுதல் நலம்.
—பத்திராசிரியர்.]

சிவாகமசங்கம்—ஓர் அறிவிப்பு

[அள. சுப. பள. சுப்பிரமணியஞ் சேட்டியார்]

தஞ்சையில் நடந்த சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் ஆண்டு விழாவில், தேவகோட்டை சிவாகம சங்கம், பொருளி ருந்தும் பணியைச் செய்யவில்லை யென்று இளைஞர் மகாநாட்டுத் தீர்மானமாக சுதேசமித்திரனிலும், சைவர் மகாநாட்டுத் தீர்மானமாக சித்தாந்தத்திலும் வெளிவந்திருக்கின்றன. இத் தீர்மானமானது வாசகர்கள் மனதில் விபரீத வுணர்ச்சியை உண்டெண்ணு மாதலால் உண்மையை அறிவிக்கின்றேன்.

1916-ம் வருடத்தில் சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கம் நிறுவப்பெற்று, 1932-ம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் வரை நடந்து, வருவாயின்றி அம்மட்டில் அச்சங்கம் நின்று விட்டது. 1932-ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் முதல் சிவாகம சங்கம் எனப் பெயர் வைத்து என் சொந்தப் பொறுப்பில் நடந்து வருகிறது. முந்தின சங்கத்தில் வடமொழியிலும் அதன் மொழிபெயர்ப்புத் தமிழ்மொழியிலுமாக அருமையான பதினாறு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றான வடமொழி சோமசம்பு பத்ததிக்குத் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு இச்சங்கத்தில் இப்பொழுது அச்சாகி முடிந்திருக்கிறது. இன்னும் ஒரு மாதத்தில் வெளிவரும். மேலும் அச்சிடுதற்குப் பல நூல்கள் சித்தமாயிருக்கின்றன. இச்சங்கத்தில் அச்சிடப்படும் நூல்களெல்லாம் இதுவரை அச்சிற்கு வராமல் ஏட்டுப் பிரதியிலுள்ள சிவாகமங்களும் சிவாகம சம்பந்தமான வடமொழி நூல்களுமே. அவற்றைச் சேகரித்தலும் ஒப்பு நோக்குதலும் உள்ள சிரமமும் பொருட் செலவும் மிக அதிகம். பழைய நூல்களை மறைந்து போகாமற் காக்க வேண்டுமென்னும் நோக்கத்துடன் காரியம் நடந்து வருகின்றது. வெளிவரும் நூல்களை வாங்கி ஆதரிப்பவர்கள் சிலராயிருத்தலால், அதிக விலை மதிப்புள்ள புத்தகங்கள் கைவசமிருக்கின்றன.

சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலனசங்கம் நடக்கும்பொழுது ஒருவர் ஐந்து பிள்ளைகட்குப் போஷணை கொடுத்து சங்கத்

துத் தமிழ் வித்துவாணைக் கொண்டு சித்தாந்த சாத்திர பாடஞ் சொல்லும்படி செய்தனர். அவர்களுடைய வியாபாரம் நின்றவிட்டமையால் அந்தப் பாடம் நடைபெறவில்லை. போஷணையின்றிப் படிக்க விரும்பு வோருக்குச் சித்தாந்த சாத்திரபாடஞ் சொல்லி வைப்பதில் இப்பொழுதுத் தடையில்லை.

சங்கத்தின் தற்கால நிலைமையையும் காரியம் நடந்து வருவதையும் நன்றாய்த் தெரிந்து கொள்ளாமல் சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தார் தீர்மானஞ் செய்திருக்கின்றனரென்பதை வாசகர்கள் அறிந்து கொள்வார்களாக.

குறிப்பு:—1932ஆவதுக்கு முன் சிறப்பாக நடந்தபடியே பல தன வணிகர்களின் கூட்டுறவோடு மீண்டும் இச்சங்கம் தொண்டு புரிதல் வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தவே சமாஜத் தீர்மானம் நிறைவேற்றிற் றோழிய, நடந்துவரும் தொண்டினையாவது நடத்திவரும் தொண்டரையாவது குறை கூறுவதற்காக அன்றென்பதை நினைவுபடுத்தி நமது கடமை - பத்திராசிரியர்.

சமாசம் நடத்தப்போகிற சைவத் தேர்வுகள்

1. தேர்வுகளின் பெயர்:—(i) இளஞ் சைவப் புலவர் தேர்வு (ii) சைவப் புலவர் தேர்வு இவை முறையே முதற் தேர்வு இரண்டாம் தேர்வெனக் கீழே குறிக்கப்படும்.

2. நடக்கக் கூடிய இடங்கள்:—சென்னை, சிதம்பரம், தஞ்சை, திருச்சி, மதுரை, திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி, சேலம், கோயம்புத்தூர், வேறு பிற தஞ்சுந்த இடங்கள்.

3. பதிவுத் தொகை. (பிரவேச கட்டணம்) முதற்றேர்விற்கு ஒரு ரூபாய், இரண்டாம் தேர்விற்கு இரண்டு ரூபாய்கள்.

4. யாருக்கு:—முதற்நேர்வு இருபத்தைந்து ஆண்டுக் குட்பட்ட யாவருக்கும்; இரண்டாம் நேர்வு யாவருக்கும் உரித்தானது. ஆண்டு உறுதிச் சீட்டு (Age certificate) தக்கவரிடம் பெற்று அனுப்ப வேண்டும்.

5. நடை முறை:—பதிவுத் தொகையுடன் மனுத் தாளனுப்பும் கடைசி தேதி: 20-8-34. தேர்வு நடக்குந் தேதி: 15-11-34. முடிவு வெளியிடல்: 10-12-34. பட்டம் வழங்கல், பரிசளித்தல்:—சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜ 29-வது மகா நாட்டில் 1934-ஆம் ஆண்டு கடைசி வாரத்தில், மேற்கண்ட தேதிகளைப் பலர் சௌகரியத்தை முன்னிட்டுச் சில நாட்கள் முன் பின்னாக மாற்றி இரண்டு திங்களுக்கு முன்னாகவே அறிவிக்கும் உரிமை சமாஜக் காரிய தரிசிக்குண்டு. வேறு ஐயப்பாடுகளைத் தீர்க்கும் உரிமையும் அவருடையதே.

6. தகுதிச் சீட்டும் பட்டமும்:—மேற்படித் தேர்வுகளில் ஒவ்வொரு வினாத் தாளிலும் நூற்றுக்கு 25 வீதமும் மொத்தத்தில் நூற்றுக்கு 35 வீதத்திற்கு குறையாதும் வாங்குபவர் மூன்றாம் வகுப்பிலும், நூற்றுக்கு 50 வீதத்திற்கு குறையாது வாங்குவோர் இரண்டாம் வகுப்பிலும், நூற்றுக்கு 60 வீதத்திற்கு குறையாது வாங்குவோர் முதல் வகுப்பிலும் தேரினவராகக் கருதப்படுவர். அதற்குத் தகுந்த தகுதிச் சீட்டுக்களும், இளஞ் சைவப் புலவர், சைவப் புலவர் என்ற பட்டங்களும் ஆண்டுவிழாவில் வழங்கப்பெறும்.

7. பரிசுகள்:—முதற் நேர்வில் முதற் பரிசு 40 ரூபா; இரண்டாம் நேர்வில் முதற் பரிசு 60 ரூபா. இத்தொகையைக் கொண்டு தங்கப் பதக்கம், புத்தகம் முதலியன வழங்கப்பெறும். ஒவ்வொரு தேர்விற்கும் இரண்டாம் மூன்றாம் பரிசுகளாக சமாஜ வெளியீடு முதலிய புத்தகங்கள் தக்கபடி வழங்கப்படும்.

8. வினாத் தாள்களின் வகை தொகை:—ஒவ்வொன்றும் இரண்டரை மணிப்பொழுதில் எழுதக்கூடிய இரண்டு வினாத் தாள்கள் முதல் தேர்விற்கு உண்டு. இரண்டாம்

சமாசம் நடத்தப் போகிற சைவத் தேர்வுகள் சக.

தேர்விற்கும் அப்படியே. ஆனால் ஒவ்வொரு வினாத் தாளும் மூன்றுமணிப் பொழுது எழுதக் கூடியதாகும். அவை முறையே I, II என அடியிற் குறிக்கப்பட்டுள்ள பாடங்களைப் பொறுத்ததாகும்.

9. பாடங்கள்:—

முதல் தேர்வு

I (அ) தேவர்திருவாசகப் பதிகங்கள் பத்து:—சம்பந்தர் - (க) திருநீலகண்டப் பதிகம், (உ) வாழ்க அந்தணர், அப்பர் - (ங) திருஅங்கமாலை, (ச) தனித்திருநேரிசை-தொண்டனேன் பட்டதென்னே, (ரு) தனித்திருவிருத்தம்-வெள்ளிக்குழைத் துணி, (ஈ) தனித்திருக்குறுந்தொகை - மாசில் வீணையும், (எ) தனித்திருத்தாண்டகம் - அப்பரீ அம்மைரீ, சுந்தார் - (அ) பரவும் பரிசொன்றறியேன், வாதலூர் - (ஊ) திருவெம் பாவை, (கௌ) திருப்பள்ளி எழுச்சி.

(ஆ) பெரியபுராணம் - செய்யுள். இளையான்குடிமாத நாயனார்.

(இ) பெரியபுராண வசனம் - நாவலர்.

(ஈ) திருக்குறள்-ஐந்து அதிகாரம்:—கடவுள் வாழ்த்து, அறன் வலியுறுத்தல், அன்புடைமை, அருளுடைமை, வாய்மை.

(உ) சைவசமயநெறி:—மாணக்க ரிலக்கணம் முழுவதும்; பொதுவிலக்கணம் 22ங் குறள் முதல் 75 முடிய; 131 முதல் 222 முடிய.

II (அ) திருவருட் பயன். (ஆ) உண்மை விளக்கம்.

(இ) சிவப்பிரகாசம்.

(ஈ) மெய்கண்டாரும் சிவஞானபோதமும் - சமாஜப் பதிப்பு.

இரண்டாம் தேர்வு

I (அ) அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு உரையுடன்.

(ஆ) உமாபதிசிவம் அருண்முறைத் திரட்டு உரையுடன் (சமாஜப் பதிப்பு)

(இ) திருவாசகம் - ஆகவல் நான்கு.

(ஈ) பெரியபுராணம் - அப்பர்.

(உ) திருக்குறள் - அறத்துப்பால் முழுவதும்

(ஊ) சைவ சமய நெறி:—ஆசாரிய ரிலக்கணம் 20ங் குறள் முதல் 31 முடிய; மாணக்க ரிலக்கணம் முழுவதும்; பொதுவிலக்கணம் 1-81; 128-222; 230-256; 422-437.

II (அ) சிவஞானபோதம் - சிவஞானசுவாமிகள் சிற்றுரை முழுவதும்.

(ஆ) சிவஞானசித்தி - சிவஞானசுவாமிகள் உரைமுழுவதும்.

(இ) சிவஞான சுவாமிகள் உரைக் கொத்து.

சமாஜத்தின் 28-ம் ஆண்டுவிழா வரவு செலவுக் கணக்கு

வரவு

	ரூ.	அ.	பை.
1. சைவ சித்தாந்த சபை, தஞ்சை. ...	10	0	0
2. T. A. சிவசங்கரம் பிள்ளை, ,, ...	5	0	0
3. S. V. இராஜகோபால் பாகவதர், ,, ...	5	0	0
4. பஜ்ஜி. நாகசாமிச் செட்டியார், ,, ...	5	0	0
5. சங்கீதம் நாகசாமிச் செட்டியார், ,, ...	2	0	0
6. நா. நா. சித. சிவ. ,, ...	5	0	0
7. ராம. பஞ்சநதம் பிள்ளை. ,, ...	10	0	0
8. அ. ஆ. சிவ. பஞ்சநதம் பிள்ளை. ,, ...	5	0	0
9. E. R. R. M. A. L. S. P. ,, ...	3	0	0
10. T. G. மாணிக்கம் பிள்ளை. ,, ...	2	0	0
11. T. P. K. அழகிரிசாமிப் பிள்ளை ,, ...	5	0	0
12. பொ. அரங்கசாமிப் பிள்ளை ,, ...	3	0	0
13. க. சண்முகம் பிள்ளை ,, ...	2	0	0
14. S. சோமசுந்தரம் பிள்ளை ,, ...	2	0	0
15. K. தம்பிச் செட்டி ,, ...	1	0	0
16. கொண்டி ரெ. ஆ. ,, ...	1	0	0

சென்னை மாகாணத் தமிழர் மகாநாடு

அறிக்கை 1.

நிகழும் 1934-ஆம் மார்க்சுமாதக் கடைசியில் வரும் ஈஸ்டர் விடுமுறையில் சென்னை மாகாணத் தமிழர் மகாநாடொன்று திருநெல்வேலியில் நடைபெறும்.

மகாநாட்டுத் தலைவர்:—திருவாளர் த. வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளையவர்கள் B. A., B. L., தஞ்சை.

வரவேற்புத் தலைவர்:—திரு. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள், M. A., M. L.,

வரவேற்புத் துணைத் தலைவர்கள்:—மறைத் திருவன்சாமி - விருதை சிவஞானயோகியவர்கள், திரு. M. S. பூரணலிங்கம் பிள்ளையவர்கள், B. A.

அமைச்சர்கள்:—திரு. இ. மு. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள், திரு. பு. சி. புன்னைவனநாத முதலியாரவர்கள்.

பொருளாளர்:—திரு. தி. மு. சங்கரலிங்கம்பிள்ளையவர்கள், B. A., திரு. காருடை சூரிய மூர்த்திப்பிள்ளையவர்கள்.

மகாநாட்டின் நோக்கம்:—“சென்னை மாகாணத் தமிழர் சங்கம்” ஒன்று நிலை பெறச்செய்து அதன் வாயிலாக, மத நூல்களும் மொழி பெயர்ப்புக்களும் தனித்தமிழில் வெளிவருமாறு செய்வதும், (2) அடிக்கடி தமிழர் மகாநாடுகள், தமிழ்ப் புலவர் மகாநாடுகள் கூட்டித் தமிழ் மக்களிடையே அறிவும் அன்பும் ஒற்றுமையும் மல்கச் செய்வதும் ஆகும். தமிழ்ப் பெருமக்களனைவரும் வேண்டும் துணை புரிந்து மகாநாட்டைச் சிறப்பாக நடத்தித் தரும்படி வேண்டுகிறோம்.

இ. மு. சுப்பிரமணிய பிள்ளை,

16-1-1934.

மகாநாட்டு அமைச்சர்.

Feb -1934

சமாசத்தின் 28-ம் ஆண்வேழா வரவுசெலவுக்கணக்கு

		ரூ. அ. பை.
17. B. K. M. Sons	தஞ்சை ...	5 0 0
18. M. சிங்காரவேல் பிள்ளை	,, ...	3 0 0
19. கணபதியா பிள்ளை	,, ...	5 0 0
20. நா. கந்தசாமி பிள்ளை	,, ...	5 0 0
21. ராம. சுப்பையா பிள்ளை	,, ...	5 0 0
22. L. குமாரசாமிப் பிள்ளை	,, ...	3 0 0
23. V. E. G. இராமச்சந்திரன்	,, ...	2 0 0
24. K. விசுவநாத பிள்ளை	,, ...	6 0 0
25. அ. கணபதி பிள்ளை, திரிசிராப்பள்ளி	... 10	0 0
26. முராரி. இராமசாமிச் செட்டியார், தஞ்சை	5	0 0
27. இராசரத்தினம் முதலியார், வழத்தூர்	... 5	0 0
28. V. நாடிமுத்துப் பிள்ளை, பட்டுக்கோட்டை	25	0 0
29. சோமசுந்தர முதலியார், திருக்கொள்ளம்பூதூர்	1	0 0
30. திருப்பனந்தான் மடாதிபதிகள்	50	0 0
31. *பெயர் விழையான்	... 160	6 2
32. பூவானூர் வைத்தியலிங்க ஐயர்	... 1	0 0
33. குமாரசவேல் பிள்ளை, தஞ்சை	... 2	0 0
	359	6 2

செலவு

	ரூ. அ. பை.
1. உணவு	... 133 4 11
2. முகவுரை, அழைப்பு முதலியன அச்சுக்கூலி	96 1 0
3. அஞ்சல்	... 13 11 3
4. போக்கு வரவு	... 58 0 0
5. சுகாதார ஏற்பாடுகள்	... 12 10 0
6. பந்தல்	... 5 0 0
7. விளக்கு	... 9 0 0
8. பூமால்கள்	... 12 0 0
9. சில்லரை வகை	... 19 11 0
	ரூபா 359 6 2

*இவர் பெயர் திரு. த. வே. உமாமகேசவரம் பிள்ளையென்று ஊசிக்க இ-முண்டு.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ

28 - ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா

தலைமைப் பேருரை

[திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்]

(மலர் ௭ - இதழ் ௧ - ௧0 - ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இனி, தமிழருடைய மற்றொரு சிறந்த கொள்கை பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வு இன்று என்பது.

“பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்கும் சிறப் பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமை யால்,”

“நல்ல குலமென்றுந் தீய குலமென்றுஞ் சொல்லவ் வல்லாற் பொருளில்லை—தொல்சிறப்பின் ஒன்பொருள் ஒன்றோ, தவம், கல்வி, ஆள்வியை என்றிவற்றா னொருங் குலம்.”

என்பன தமிழருடைய அடிப்படையான கொள்கையைத் தெரிவிப்பன. பன்னிரு திருமுறைகளையும், எழுத்தெழுத் தாகச் சோதித்துப்பார்ப்பின் சைவசமயத்தின் அடிப்பட்ட கொள்கையும் இதுவேயென்பது போதரும். சமயநெறியிலே, சாதி குலம் என்னும் எண்ணம் உதித்தலே உய்தியில் குற்ற மாம் என்பது சான்றோர் கருத்து.

இனி, இதனைப்பற்றி இங்கே பேசும்போது பெருங் கிளர்ச்சியுடன் நடைபெற்று வருகின்ற இக்கால நிகழ்ச்சி யொன்று யாவருடைய நினைவிற்கும் வாராமற் போகாது. அது குறித்து ஒன்றுங் கூறுது விடின், அது படிது; அல்லது கோழைமையின்பாற்படும். எக்குடியிற் பிறந்தார்க்கும் அவ ரது சமயக் கோயிலிற் சென்று ஆண்டவனை வழிபட உரிமை வேண்டுமென்பாரும், சிலர்க்கு அது கூடாதென்பாரும் சம யப் பற்றுடையவர்களே; சமயம் மாசின்றி நிலைபெறவேண்டு மென்னும் எண்ணம் உடையவர்களே; ஆதலின் ஒருவர்

கருத்தை மற்றொருவர் பரிவுடம் ஆராய்ந்து பார்த்தல் முறையாகும். நான் இங்கே கூறக்கருதுவன, நான்முறையுடன் மாறு படாத சில வரலாற்றுண்மைகளே. அவற்றை ஆய்ந்து துணிதல் இப்பேரவைவையோர்கடனும், ஏனை அறிஞர்கடனும் மாம்.

திருக்கோயில்கள் இப்பொழுது காணப்படுதல் போன்றே பண்டைநாளில் இருந்தனவல்ல. முன்னாளில் மரங்களினடியிலும், மன்றங்களினும், நட்ட கந்துருவங்களிலும் கடவுளை வழிபட்டுவந்தனர். பின்பு, நாளடைவில், மண்டபங்களும், திருச்சுற்றுக்களும் பிறவும் சிறிதுசிறிதாகப் பெருகிவர, அவற்றை அமைக்கும் ஆகம விதிகளும் ஏற்படலாயின. இப்பொழுதும் ஒரு மரத்தடியில் வைக்கப்பெற்ற பிள்ளையாருக்குச் சிறுபந்தரும், மண்டபமும், கோயிலும் முறை முறையே உண்டாதலைக் காண்கின்றோம். இவ்வாறேதான் பண்டைநாளிலும் கோயில்கள் யாவும் தோன்றின. யானை முதல் எறும்பு ஈறாக உள்ள அனைத்துயிர்களும் கடவுளை வழிபட்ட செய்தியைப் புராணங்கள் புகல்கின்றனவே. இப்பொழுதுள்ளன போன்ற கோயில்களிலா அவை வழிபட்டன? கோயில்கள் பண்டைநாளில் எப்படியிருந்தனவேனும், இப்பொழுதுள்ள வழக்கத்திற்கு மாறாக யாதுஞ் செய்தல் பொருந்தாதெனின், வழக்கம் என்பதும் யாண்டும் ஒரு பெற்றியாகக் காணப்படவில்லையே. தமிழகத்திலேயே, ஒரு நாட்டுக் கோயிலிற் புகுதற் குரியரல்லார் மற்றொரு நாட்டுக் கோயிலிற் புகுதற்குரியராதலும், தமிழ் நாட்டின் எப்பகுதியிலும் கோயிலிற் புகலாகாதவர் வேறுநாட்டுக் கோயிலிற் புகுதற்குரியராதலும் காணப்படுதலின், நூல்களோ வழக்கமோ இன்னின்றார் கோயிலிற் புகத்தகாதவர் என அறுதியிடுவதாகத் தோன்றவில்லை. சில வகுப்பினர் யாண்டும் கோயிலிற்புகுவதில்லையெனினும், ஒரு சார் நூல்களும் அதற்காதரவாக விருப்பினும், நம் பெருமக்களுடைய உண்மைக் கருத்தினை ஊன்றியுணர்தலும், நமது சமயத்தின் ஆக்கத்தை நாடுதலும் நமக்குரிய கடனும். சாதி, குலம் என்பன உலகியல் நடை பேற்று முறையில் ஏற்பட்ட சிலகட்டுப்பாடுகள், அல்லது சட்ட திட்டங்கள். சமயங்களோ

உயிர்களின் கடைத் தேற்றத்திற்குரிய நெறிகள். உடல் பற்றுக் கோடாகத் தோன்றிய சாதி, உயிரின் ஈடேற்றத்தைக் குறிக்கோளாகவுடைய சமயத்திற் புகுந்து சில மக்களை அதற்குரியரல்லராக்குதல் முறையாகுமா? நம் சைவ சமய அருட்குரவர்கள் கோயில்தோறுஞ் சென்று இறைவனை வணங்கி உய்யுமாறு பதிகங்கள் தோறும் வற்புறுத்தருளியது சிலரைமட்டுங் கருதியோ? சிவனெயர்காள்! இவற்றை ஓர்ந்து பாருங்கள். வடமொழிக்கடலும், தென் மொழிக்கடலும் நிலை கண்டவரும், வேதாகமங்களின் விளைபொருளெல்லா முணர்ந்து சிவஞான போதத்திற்குத் திராவிட மரபடியும் என்னும் ஒப்பற்ற பேருரை வகுத்தவருமாகிய மாதவச் சிவஞான முனிவர்,

“சிவனெனு மொழியைக் கொடிய சண்டாளன்

செப்பிடினவனுடனுறைக

அவனெடுகலந்து பேசுகவவே டருகிருந்

துண்ணுகவென்னும்

உவமையில் சுருதிப்பொருள்தனை நம்பா

ஆமரோடுன் பயில்கொடியோன்

இவனெனக் கழித்தால்ஐயனே கதிவேறெனக்கிலை

கலைசையாண்டகையே ”

என்றருளிய அருமைச் செய்யுளின் பொருளைச் சிந்தனை செய்யுங்கள். அருமறையின் துணிபு இதுவென்றும், அதனை நம்பாதவர் இத்தகைய ரென்றும், அவ்வன்கண்ணரொடு உடன் பயிலுதலே இறைவனுக்கும் வெறுப்பினை விளைக்கும் பெருந்தீங்காமென்றுந் அருளிச் செய்ததனை அறிந்து வைத்தும், அதனைப் புறக்கணித்தொதுக்கி மாறு படப்பேசுவோரும் சைவராவரோ? அன்னார் அவரைப் போற்றுதலும் உண்மையாமோ? மற்றும் சமயத்தின் நிலைபெற்றைவிரும்புவோர் ‘புறச்சமயம் புகுவோர் புகுக, சைவசித்தார்த்தத் தேனமு தருந்துவோர் சிலரிருந்தாற் போதும்’ என அமைதல் சாலாது. பலரிருப்பினன்றி இக்கால நிலையில் அத்தேனமுதைச் சிலரும் அருந்த முடியாதநிலை ஏற்படும் என்பது

உறுதி. காலமென்னும் கடுநீர்ப் பெருக்கானது சமய நெறியுள்ளும், முன்னும் எத்தனையோ பல மாற்றங்கள் செய்துள்ளது, இனியும் செய்ய வல்லது என்பதனை உணர்ந்து அதற்கேற்பத் தலைசாய்த்துக் கொடுப்பதே அழிவினைத் தடுக்கும் சதுரப்பாடாகும்.

அறிஞர்களே!

இம் முன்னுரையில் இன்னும் இதனை நன்கு விரித்துரைத்தல் ஒல்லாது. என் அறிவிற்கு உண்மையாகப் புலப்பட்ட அதனையே கூறினேன். நெடுநாள் இல்லாதிருந்த ஒரு செய்தியை வழக்கத்திற்குக் கொண்டு வருவதில் சிற்சில இடர்ப் பாடுகள் இருத்தல் கூடும் என்பதனை யுணர்வேன். சமயத்தின் துணிபு இதுவென்பதனை உடன்பட்டு, ஒல்லும் வகை பணியாற்ற வேண்டுமென்பதே என் கருத்து. இங்கு நான் கூறியது தவறாமென யாரேனும் ஆதாரத்துடன் எடுத்துக் காட்டின், அதனை நன்கு சிந்தித்து உண்மைகாண முயல்வேன்.

இனி, சைவசித்தாந்த மகாசமாசத்தின் பணிகள் சில வற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். சமாசம் இதுவரை சமயத்திற்குப் பலதொண்டுகள் புரிந்துள்ளன வென்பதில் ஐயமில்லை. அதிலும் சில ஆண்டுகளாகச் சைவத் திருமுறைகள் யாவற்றையும் யாவரும் எளிய விலைக்குப் பெற்றுப்படிக்குமாறு அழகுற அச்சிட்டு வருஞ்செயல் மிகவும் பாராட்டற் குரியது. இந் நன் முயற்சியில் ஈடுபட்டுழைக்கும் சமாச வுறுப்பினர்கட்குச் சைவவுலகம் முழுதும் கடப்பாடுடையதாகும். இங்ஙனமே மெய்கண்ட நூல்களையும், பிற சைவ நூல்களையும் அச்சிட்டுதவும் பணியைச் சமாசம் மேற்கொள்ளுமென்னுந் துணிபுடையேன்.

சமய வளர்ச்சியின் பொருட்டுச் சமாசம் மேற்கொள்ள வேண்டிய பணிகள் மற்றும் எத்தனையோபல உள்ளன. சைவ சமயத்தவருள் தங்கள் சமய உண்மைகளை அறிந்தவர்கள் எத்தனை பேருளர்; தங்கள் சமய நூல்கள் இன்ன வென்றும், சமய குரவர் இன்னாரென்றும் அறிந்தவர்களா

வது நூற்றுக்கு ஐந்துபேரிருப்பரோ? இந்தநிலைமையில் இன்னும் எவ்வளவு காலத்திற்குச் சைவ மக்களை விட்டு வைப்பது? சைவரென்போர் யாவரும் தம் சமய உண்மைகளை ஓரளவேனும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டின், சமாசம் உடனே மேற்கொள்ள வேண்டிய பணியாவது தகுதியுடைய சமயச் சொற்பொழிவாளர் ஒருவரேனும் ஊர்தோறுஞ் சென்று விரிவுரை யாற்றும்படி ஏற்பாடு செய்தலாகும். மற் றும் தமிழ் நாட்டின் இன்றியமையாத இடங்களிலேனும் ஆண்டுதோறும் சிலராவது சைவசித்தாந்த நூல்களை முறை யாகக் கேட்டுப் படிக்கும்படி நூண்டுதல் வேண்டும். சித்தாந்த வெளியீட்டிலும் சைவசமய உண்மைகளை அனை வரும் எளிதில் உணரும்படியாகத் தளித்தனியே விளக்கி எழுதிவரல் வேண்டும். மிக எளிமையுடைய இரண்டொரு பணியையே இங்கே குறிப்பிட்டேன். ஆனால் என் விருப்பம் உலகமுழுதும் சைவசமய மாண்பினை அறியும்படி செய்து “சேரவாரும் செகத்திரே” என அழைக்கவேண்டு மென் பதாகும். சமாசம் தன் பணியைச் செய்யுமாறு, சைவர்கள் யாவரும் அதில் உறுப்பினராகச் சேர்ந்தும் பிறவாறும் உதவி புரியுங் கடமைப்பாடுடையராவர். முடிவாகச் சைவமக்கள் எல்லாருடைய நினைவுக்கும் நான் கொண்டுவர விரும்புகின் றவை, சைவர்களெல்லோரும் தாழ்வெனும் தன்மையுடைய ராதல் வேண்டும்;

‘நின்றும் இருந்துங் கிடந்து நடந்துகினை

என்றுஞ் சிவன்று ளினை’

என்றபடி, எப்பொழுதும் சிவபெருமான் திருவடிகளைச் சிந் தித்தல் வேண்டும்; தீமை யெல்லாவற்றையும் போக்கி நன்மை யனைத்தையும் தரவல்ல திருவைந்தெழுத்தை இடை யறாது உருப்பெற உன்னி ஒதுதல் வேண்டும்; சைவத்திற் கும் நமக்கும் வாழ்வளித்த சமய குரவர்களை மாறா அன் புடன் போற்றி யொழுகுதல் வேண்டும்; இவற்றால் தாம் எய்தும் இன்பத்தை வையகமுழுதும் எய்துகவெனச் சிந் தித்தல் வேண்டும் என்பனவே.

அறிஞர்களே!

இதுகாறும் நான் கூறியவற்றை யெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த துங்கள் பொறுமைக்கும் பெருமைக்கும் வணங்குதலுடையேன். நான் இங்கிருக்குமாறு பணித்த சமாச அன்பினர்கட்கு மீண்டும் என் வணக்கத்தைச் சேர்ப்பிக்கின்றேன்.

“நமச்சிவாய வாஅழ்க, நாதன்தான் வாழ்க”

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ

இளைஞர் மகா நாட்டுத் தலைமைப் பேருரை

[திரு. நீ. கந்தசாமி பிள்ளை]

(மலர் ௭ - இதழ் ௧ - ௧௯-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இறைவன் கூத்தப் பெருமானாக எழுந்தருளியுள்ள நிலை இவ்வைந் தொழிலைக் காட்டுவதேயாகும். ஆன்மாக்கள் பெறவேண்டுவது இறைவனது திருவடிப் பேருகிய பேரின் பமே யென்பது நமது தத்துவ முடிவாகும். அப்பேற்றினை யடைதற்கு உயிர்கள் ஆற்ற வேண்டிய பலபடியான செயல்கள் உள. அவற்றை ஒருவகையில் பத்துப் படிகளாகப் பிரித்துக் கூறுவதுண்டு. அவை, மண்முதல் ஒலி ஈறுகவுள்ள தத்துவங்களுடைய நிலை இயக்கங்களை அறியும் தத்துவ ரூபம்; அவை யெல்லாம் அறிவில்லாதனவென அறியும் தத்துவ தரிசனம்; இறைவன் அருளினாலே தத்துவங்கள் தமக்குப் புறம்பாயவையென அறிந்து நீங்கும் தத்துவ சுத்தி; முதலாக ஆன்ம நிலையும் இறை நிலையுமுணர்ந்து இறைவனோடு இரண்டற நின்று பேரின்பம் துய்த்தல் வரையிலும் ஆகும். பேரன்பர்களே! நமது தத்துவம் எத்தகைய தென ஒருவாறு மேற்பார்வையாகப் பார்த்தோம். இளைஞர்

ளாகிய நாம் எந்த முறையில் சித்தாந்தத்திற்குத் தொண்டு செய்வ தென்பதை இப்பொழுது ஆராய விரும்புகிறேன். நாமோ இளைஞர்; நமது தத்துவமோ முதிர்ந்த நிலையிலுள்ளது. சிந்தையுள் செயலும் ஆற்ற நிலையிலன்றோ நமது உயிர்கள் அடையவேண்டிய முடிவாகிய பேரின்பத்தின் புற வெல்லையின் சேய்தோர் கோடியையேனும் அணுகக் கூடும், இப்போது என் செய்வது என்ற மனத் தளர்ச்சி நமக்கு ஏற்படா வண்ணம் நமது தத்துவமுறை அழகான வரிசையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இளைஞர்களாகிய நாம் மேற்கூறிய பத்து வகையான செயல்களில் முதலாவதான தத்துவ நிலை இயக்கங்களை அறியத் தொடங்கி அவ்வறிவின் பயனை நம்மவர் அனைவரும் துகருமாறு நமது தாய் மொழியிலேயே வெளியிடலாம். இவ்வாறு தத்துவ அறிவைப் பெறுதற்கு இதுகாறும் மண்முதல் ஒலிஈறு என தத்துவங்களை மேல்நாட்டார் அறிந்திருக்கின்ற முறைகளையெல்லாம் திரட்டி நீவிரும் புதுவதாக ஆராய்ச்சி செய்து அவற்றையெல்லாம் நம் மொழியிலே ஆக்கித்தரல் வேண்டும். இத்தகைய தொண்டின் பயனாக நாம் மண், நீர், தீ, வளி, கால் முதலிய பல தத்துவங்களின் நிலைகளையும், இயக்கங்களையும் நன்குணர்ந்து அவற்றின் பலவகையான கூட்டங்களினாலும் பிரிவுகளினாலும், உலகம் வியக்கத்தக்க பலபல புதுமைகளைத் தேர்ந்து உலகிற்குப் பேருதவி செய்யலாம். உலகத்தின் பல பாகங்களிலும், சில பெரியோர்கள் தோன்றி, நீராவி, மின் பொறி, ஒலிஅலை, வளிஇயக்கம் முதலியவற்றின் துண்மைகளை நன்குணர்ந்து, அவற்றை மக்களுக்குப் பயனளிக்க வல்ல முறைகளில் பொருத்தி, யாவரும் கண்டு வியந்தின் புறத் தக்க செயல்கள் பலவாற்றியிருத்தல் நாம் அனைவரும் உணர்ந்ததே யாகும். இப்பெரியோரை யெல்லாம் ஆங்காங்கு நிலவிவரும் சமயங்கள் தமது சமயத்துக்குப் புறம் பாகவே கருதி வருகின்றன. நமது தத்துவ முறையிலோ வென்னில், இவர்கள் இறைவனை அடையவருக்கும் பத்து நிலைகளுள், முதல் நிலையினராகக் கருதப்படுவார்களல்லரா? உலகெங்கும் அறிவு நூல்களும் சமய நூல்களும் ஒன்றோடொன்று மாறுற்றுக் கலாம் விளைத்து இன்னல்படவும்,

நமது சித்தாந்தமோ, இக்காலத்துப் பலரும் போற்றும் அறிவுதூற் கொள்கைகளை ஆராய்ச்சி செய்து தெளிதலையே சமயத்தின் முடிவான பேரின்பத்துக்கு அடிப்படையாக வகுத்திருப்பது பெரிதும் போற்றத் தக்கதேயாகும். இத் தகைய சீர்மலிந்த கொள்கைகளை வேறு எங்கும் காண வியலாதென்று உறுதியாகக் கூறலாகும். அன்பர்களே! நமது சித்தாந்தத்தின் உயர்வை பாரந்த உலகம் எக்காலத்து தெரிந்து போற்றப் போகின்றது? அதனை உங்கள் உரிமையாகக்கொண்ட நீவிர் அவ்வுண்மைகளை உலகிற் பரவச் செய்யும் முறையில் எவ்வகைத்தொண்டு ஆற்றவல்லீர்? “யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” எனக்கூறிய பெரியார் உங்கள் முன்னோரல்லரா? நீவிர் இதுகாறும் சித்தாந்தத் தேன் பருகி இன்புற்றிலீர் போலும்! அதுகுறித்து வாளாவிருக்கின்றீரோ? காலம் தாழ்க்காது நாம் அனைவரும் ஒன்றுகூடி சித்தாந்த உண்மைகளைத் தக்க ஆசிரியர்பால் கேட்டு, காலநிலைக் கேற்ப ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். மரபாகக் கேட்கப் பெற்றுவரும் சில சிறந்த உண்மைகள் போற்றுவாரின்றி மறையும் நிலையில் இருக்கின்றன. இவ்வுண்மைகளை அனைவரும் அறியும் வண்ணம் தெளிவாக வெளியிடுவதினால் சிறந்த பயனெய்தலாம் என்பதில் ஐயமேயில்லை. இவ்வுண்மைகள் மறைந்து கிடக்கும் இடங்களை நாடித் தெரிந்து கொள்வதே தம்முடைய முதற்கடமையாக நமது இளைஞர்களிற் சிலர் மேற்கொள்ள வேண்டும். இதனை மேற்கொள்ள வல்லார் நம்மவர்களில் மாணவர்களே யாவர். அவர்களுள்ளும், பல்கலைக்கழகங்களில் தத்துவபாடங்களைச் சிறப்பாகப் பயின்றவர்களே பெரிதும் தகுதியுடையாராவர்.

நமது சித்தாந்தக் கொள்கைகளில் ஊறி வளர்ந்த பெரியோர்கள் உலக வாழ்க்கையை எவ்வாறு நடத்தி வந்தார்களென்பதையும், எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்றெண்ணி வந்தார்களென்பதையும், அதனைப் பெற்ற, பெறுதற்காய பலன்களையும் நாம் கருதவேண்டியது இன்றியமையாததாகும். இத்தகைய ஆராய்ச்சியில் நமது உலகவாழ்வு மேம்படுதற்காய பல உண்மைகளும் வெளிவருதல் கூடும். எத்தகைய

சீரிய அரசியல் முறைகளும், வாழ்க்கை முறைகளும் அதனை நடத்துவார்களது உள்ளப் பான்மையின் உயர்வினாலேயன்றி வேறெவ்வாற்றானும் சிறவாதென்பது உலகறிந்த உண்மையாகும். அரசியல் முறையைத்திருத்த முன் வருவோரினும் மக்கள் உள்ளப் பான்மையைத் திருத்த முன்வருவோர்களே பெரியோராவர். அவ்வாறு உள்ளப் பான்மையைத் திருத்துவதற்கு உலகின் நன்மை தீமைகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் கண்டு தேர்தலும் தேர்ந்த பெரியார்களது நோக்கங்களைத் துணைக்கோடலும் வேண்டத் பாலனவாகும்.

இம்முயற்சியிலும் நமது இளைஞர்கள் ஈடுபட்டுப் பெரியோர் நோக்கங்களை உலக வாழ்வில் பெரிதும் பரவச் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய பெரியோர்கள் நன்மை தரத்தக்கதெனத் தேர்ந்த வாழ்க்கை முறை பலவற்றுள் எடுத்துக் காட்டாக ஈண்டு ஒன்று கூறுகின்றேன். ஒரு பெரியார் தனக்கு உலகத்தே தோன்றும் பொருள்களில் உளதாய வெறுப்பு விருப்புக்களை உற்று நோக்கினார். தாம் வெறுப்பாகக்கொண்ட வெல்லாம் தன்னுடையநலத்திற்குத் தீங்குபயப்பனவாகவும், விருப்பாகக் கொண்ட வெல்லாம் நன்மை பயப்பனவாகவும் தோன்றின. தன்னோடுதொடர்பு படுத்தாமல், முன்வெறுப்பு விருப்பாயிருந்த பொருள்களைத் தனித்தனி ஆராய்ச்சிசெய்த காலத்து, விருப்பு வெறுப்புக்கேற்ற தன்மைகள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை. பின்னர் எல்லாப் பொருளிலும் ஒரே தன்மையாகக் கலந்துள்ள இறைவனோடு அப்பொருள்களைத் தொடர்பு படுத்திப் பார்க்கும்கால் எல்லாப் பொருள்களும் இன்ப உருவினவாகவும் அருள் பயப்பனவாகவும் தோன்றின. உடனே அவர் எல்லாப் பொருள்கள் மாட்டும் தம்மோடேய தொடர்பை மறந்து இறைவனோடுடைய தொடர்பை எண்ணி நடத்தும் வாழ்வே சிறந்ததெனக் கொண்டு,

“ தம்மை மறந்து நின்னை நினைப்பவர்
செம்மை மனத்தினும் தில்லை மன்றினும்
நடம் ஆடும் அம்பலவாண ”

என்று அவ்வாழ்வைக் குறிப்பாகப் போற்றுவாராயினர்.

“கண்ணிற் காண்பது எவ்வுலகினும் காண்பன
எல்லாம் நீயேயாகி நின்றதோர் நிலையே”

என்றும் அவ்வாழ்க்கையை வற்புறுத்தலாயினார். எந்நிலையிலும் வாழ்வு இன்புறுதற்கு இத்தகைய கொள்கையை மேற்கொள்ளல் சால்புடைத்தென்பது வாழ்க்கையின் பல நிலைகளிலும் பொருத்திக் காண்பார்க்கு நன்கு விளங்குவதாகும். இவ்வாறு காணப் பெறும் பல வாழ்க்கை உண்மைகளையும் தெரிந்து, வெளியிட்டுப் பலரும் பேர்ற்றச் செய்து, அதன் வழி மக்கள் உள்ளப் பான்மைகளைச் சீரியமுறையில் திருத்துவது சைவ இளைஞர்களின் கடமையாகும்.

நண்டார்களே!

சித்தாந்தத்தோடு கலந்து நிற்கும் நமது தமிழ் மொழியோ, பரம்பொருளொப்பத் தோற்றம் தெரியவொண்ணாததாய், உலகத்தில் வழங்கும் மொழிகளுளெல்லாம் மிகவும் பழமை வாய்ந்ததாய், தன்னோடொத்த மொழிகளும், தனக்குப் பின் தோன்றிய மொழிகளும், மக்கள் உள்ள வளர்ச்சிக்கேற்ப வளரவாற்றாதனவாய் இறந்தொழியத் தான் ஒன்றுமே இறந்த காலப் புகழெல்லாம் தாங்கி எதிர் காலச் சீரெல்லாம் நோக்கி நிற்கும் பேராசியெனத் திகழ்கின்றது. இதன்கண் அமைந்துள்ள நுண்ணிய இலக்கண நூல்களும் பண்டைய மக்களின் வீரம், கொடை, உள்ள நெகிழ்ச்சி முதலியவற்றை விளக்கும் சங்க நூல்களும், மக்கள் கொண்டொழுகவல்ல நீதிகளைத் தெளிவுபடுத்திக் கூறும் நீதி நூல்களும், தெய்வமணங் கமழும், இறைவனைப் போற்றும் பாடல்களும் உண்மை தெரிக்கும் தத்துவ நூல்களும் எண்ணிற்ந்தன. ஆன்றோர்கள் உளங்குகிற் துருகிப்பாடிய தேனூறும் பாக்களை யாம் பயிலுங்கால் உளவாகும் இன்பத்திற்கு இணை, இவ்வுலகில் பிறிதொன்றில்லை. இணையாக ஒன்று கூறவிரும்பின், இறைவன் திருவடியின் பத்தையன்றிப் பிறிதெதனைக் கூறுவது? இதுகுறித்தே நமது கச்சியப்ப முனிவரும்,

“ஆபுந்தொறும் தொறும் இன்பம் தருங்கலை ஆங்கநிவு

மாபுந்தொறும் தொறும் இன்பம் தரும்வள்ளல் வார்மழல்கள்”

எனக்கலையாராய்ச்சியின் இன்பத்தைப் புகழ்வாராயினர்.

நமது தமிழ்ப் பாக்களைப் பயிலுங்கால், அவற்றின் ஆற்றலால், நாம் நம்முடைய நிலையை அறவே மறந்து, அப் பாக்களால் கூறப்பெறும் நிலையில் நம்மையறியாமலே புகுந்து அவைகளோடு ஒன்றிவிடுவதைக் கண்கூடாகக் காணலாம். இவ்வாறு பல பல பாக்களைப் பயிலுவதால் உள்ளம் பண்படைந்து சிறப்புறுகின்றது. எடுத்துக் காட்டாக ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளிய விடந்தீர்த்த பதிகத்தைப் பாருங்கள். கனலிசான்றாக மணம்செய்ய எண்ணித் தொடர்ந்து வந்த காதலன் அரவு தீண்டி இறப்ப, ஓர் துணையுமின்றி எங்கியாற்றும் கற்புக்கரசியைக் கண்டு மனம் நெகிழ்ந்து பிள்ளையார் அருளிய பாடல்களை, ஆயிரத்து முந்நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு இன்று நாம் பாடுவோமானாலும், உள்ளம் நலிந்து கண்ணீர் பெருகுகின்றது. அச்சொற்களின் எளிமையை நோக்குங்கள்,

“சடையாய் எனுமால் சரணீ எனுமால்
விடையாய் எனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தருமோ இவன்உள் மெலிவே”

அக்கற்புடை மகள் அரற்றும் சொற்களைக் கூறுகின்றார்; அவள் விழுகின்ற செயலைக் குறிக்கின்றார்; இறைவனை விளிக்கின்றார்; ஈதும் முறையோ என வினவுகின்றார். இத்துணைதான் நம் உள்ளத்தே தோன்றும் வேறுபாடுகள் எத்தனை?

இவ்வாறே அருள்மயமாக நின்று ஆன்றோர் அருளிய பாக்களெல்லாம், நாம் அவற்றோடு கலந்துநிற்கும் சிறுபொழி திலேனும் நம்மை அருள்மயமாக்கி விடுகின்றன. தூய நிலையை அடைகிறோம். இது குறித்தன்றோ திருவாசகத்தைப் பெரியோர் பலவாறு போற்றுகின்றனர்.

“திருவாசகமிங் கொருகால் ஒதில்
கருங்கல் மனமுங் கரைந்துக் கண்கள்
தொடுமணற் கேணியில் சுரந்துரீர் பாய

அன்பு ராகுநரின் நி
மன்பதை யுலகில் மற்றையநிலரே !”

என்பது இன்றும் உண்மை யல்லவா ?

நமது பண்டைய நூல்களில் பல, இக்காலத்தும் புது வது எனப் போற்றத் தக்கக் கருத்துக்கள் பலவற்றைத் தம் மகத்தே கொண்டுள்ளன. அவற்றையெல்லாம் யாம் ஆய்ந்து வெளிப்படுத்த வேண்டுவதும் ஒரு கடமையாகும். இக்காலத் தில், பிற மொழிகளில் பெரிதும் பாராட்டிப் போற்றப் பெறும் சில இனிய பகுதிகள், நம்மொழியில் சீரிய முறையில் அமை வுற்றிருப்பது அனைவரும் கண்டு மகிழ்ந்தபாலதாகும். உலகத் தாரால் பெரிதும் போற்றப்படும் ஓர் இந்திய கவிஞர் இறை வனை வழத்தும் ஒரு பாடலில் மிகவும் அழகாகக் கீழ்க்கண்ட வண்ணம் கூறியிருக்கின்றார் :

*தென்றலஞ் செவ்வன் வாயில்லின் நிரப்ப,
தன்னிணி இதழ்களுள் ஒன்றிரண் டிருக்கும்
நறுமல ரேய்ப்ப நின்றதென் இளமை.
இளமைதன் இறுதி எய்திய காலை,
தானலாற் பிறபொருள் நல்குதற் கிலதாய்த்
தன்சுவைப் பொதியுடன் தானே தன்னை
நாயகன் வரவு நோக்கின் றளிக்கும்
நறுங்கனி யேய்ப்ப நின்றதென் வாழ்வே !

இதன் கண் கவிஞர் வாழ்க்கையின் இரண்டு நிலையை மலருக் கும், கணிக்கும் ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளது பெரிதும் இன்பம்

* My life when young was like a flower—a flower that loosens a petal or two from her abundance and never feels the loss when the spring breeze comes to beg at her door.

Now at the end of youth my life is like a fruit, having nothing to spare, and waiting to offer herself completely with her full burden of sweetness.

TAGORE, FRUIT GATHERING.

பயப்பதேயாகும். இப்பாடலோடு நம் தாயுமானார் அருளிய,

“விரும்புஞ் சரியைமுதல் மெய்ஞ்ஞான மீறும்
அரும்பு மலர் காய்கனிபோல் அன்றோ பராபரமே”

என்னும் கண்ணியை ஒப்பிட்டு, பொருளை விரித்துப் பாருங் கள். நமது பெரியாரது பாடல்களெல்லாம் பிறமொழிகளில் வெளிவரின், எத்துணைச் சிறப்பாகப் போற்றப் பெறும் என் பதை எண்ணுங்கள்.

நமது மொழியில், பலதிறப் புலமையுடையாரும் கற் றின்புறத்தக்க நூல்கள் மலிந்துள்ளன. சொற்கள் அமைந் துள்ள முறையிலே இன்பம் பயக்கும் செய்யுள்கள் முதல் பொருட்பொலிவால் மெய்ப்பாடு தோற்றி வையகத்தில்வான கத்தை வரவழைக்கும் நூல்கள் வரை இங்குக் காணலாம். பண்ணொடு பாடவல்ல இசைப் பாடல்கள் பல எங்கெங்கோ ஒலியும் ஒளியும் கரந்து மறைந்து கொண்டிருக்கின்றன. செந்தமிழ்ச் செல்வர்கள் !

நீவிர் அனைவரும் செந்தமிழ்த்தாய்க்கு ஆற்றவேண்டிய தொண்டுகள் பலவுள. முதற்கண், நமது நாட்டிலேயே, நம்ம வர்களே தமிழ்மொழியைப் பயிலும் வண்ணம் நீவிர் முயற் சிக்க வேண்டும். நமது மொழியிலுள்ள அரிய நூற் கருத்துக் களையெல்லாம் பிறநாட்டாரும் தெரிந்துகொள்ளும் வண்ண மும் பிறமொழியிலுள்ள அரிய நூற்கருத்துக்களை நம்மொழி யிலே தெரிந்து கொள்ளும் வண்ணமும் மொழி பெயர்ப்புக் கள் பல செய்தல்வேண்டும். அரிய தமிழ்ப் பாக்களையும் காப் பியங்களையும் படித்து இன்புறுவதையே பொழுது போக்காக நம் ஒய்வுக் காலங்களில் கொண்டு அதன் பெருமைகளைப் பிறர்க்கறிவித்து அவர்களும் இத்தகைய பொழுது போக்கில் ஈடுபடுமாறு செய்தல்வேண்டும். இதனால் அடையக் கூடிய நன்மைகள் பல. வெளிவராது பரண்களில் நூங்கும் சுவடி களை யெல்லாம் இறந்துபடாது உலகில் உலவுமாறு செய்தல் வேண்டும்.

சைவ இளைஞர்கள்! நமது நாட்டில் மலிந்து கிடக்கும் கோயில்களைப்பற்றி எப்பொழுதேனும் சிந்தித்திருக்கின்றீர் களா? குறிகளாலும் அடையாளங்களாலும் நம்மை ஆட்

கொள்ளவேண்டி இறைவனானையில் எழுந்தவை அவையென்பதை நீவிர் கருதியதுண்டா? இம்மைய வசதிகள் ஒன்று மற்ற அற்றை நாட்களில் நமது முன்னோர் கருங்கல் என்பது காணக்கூடாத, மருத நிலங்களிலெல்லாம் மலைகள் எழுந்தன வொப்ப எடுத்திருக்கும் தளிகளைக் காணும்தொறும் காணும் தொறும் அவர்கள் உள்ளப்பான்மையும் உறுவலியும் உங்கள் உள்ளத்திற்கேற்றி உட்கும் நாணமும் விளைக்க வில்லையா? இக்கோயில்கள் பலவும் நமது பண்டைய பெருமையையும், தமக்கென ஒன்றும் போற்றாது பிறர்க்கென வாழ்ந்த பெரியாரது சிறப்பையும், குறிகளால் நமது தத்துவங்களை விளக்கிய அறியாதாரும் அறியக்காட்டிய துண்மையையும் சிறப்பவன்மையையும் நமக்குப் பலகாலும் நினைவூட்டி நிற்கின்றன. இத்தஞ்சைமா நகர்க்கண், மண்ணவர் விண்காண ஏறும் ஏணி ஒப்பவும், வானமென்னும் நீலக்கவிகையின் காம்பெனவும், இராசராசச் சோழரின் உள்ளத்தே ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுந்ததோர் இறைவன் உருவெனவும் ஒங்கி நிற்கும் பெருங்கோயிலைப் பாருங்கள். அதன்கண் துண்ணியவேலைக்கு இடந்தராத கருங்கற்களைத் துணைக்கொண்டு நமது முன்னோர் உள்ளக் குறிப்புக்களை வெளிக்காட்டும் உருவங்கள் பல அமைத்திருத்தல் எத்துணை வியப்பைத் தருகின்றது? இச் சிறப்பெல்லாம் போற்றாது, இவைகளைப் புறக்கணித்து, அவைகள் தாமே காலவாற்றலால் அழியுமாறு விடுதல் நமக் குப் பொருந்துமா? இளைஞர்களாகிய நீவிர் இக்கோயில் களின் துட்பங்களையும் பெருமைகளையும் யாவரும்போற்றும் வண்ணம், உங்கள் உங்கள் செயலுக்கேற்ற சிறு திருத்தொண்டுகளேனும் செய்ய வேண்டாமா?

உண்மையன்பர்களே!

“காலையும் மாலையும் கால்பெயர்த் திடுவதுன்
ஆலயம் வலம் வருவதற்கே சால்பினில்
கைகொடு குயிற்றுவது ஐயநின்னது
கோயில் பல்பணி குறித்தே”

என்னும் ஆன்றோர் வாக்கைப் பின்பற்றி, நீவிர் அனைவரும் உங்களுக்கு அருகிலமைந்துள்ள கோயில்களுக்கு நாடோறும் சென்று இறைவனை வழிபட்டு வாழ்வது இன்றியமையாத

தாகும். நம்முட் சிற்சிலர் ஒன்றுகூடி ஒரு சிறு கூட்டமாகச் சேர்ந்து பழுதாயிருக்கும் கோயில்களுக்குச்சென்று பண்டைய அமைப்பு மாறவண்ணம் ஏற்ற திருப்பணிகள் பலவும் செய்யலாம். பழங்கோயில்களுள் மறைந்துகிடக்கும் கல்வெட்டுக்கள் பலவும், நமது நாட்டின் வரலாற்றிற்குப் பெரிதும் வேண்டப் பெறுவதாகலானும், ஏனைய வழிகளால் அறிந்து கோடற்கியலாத பல சமய உண்மைகளும், இலக்கிய மறை பொருள்களும், வாழ்க்கைமுறை நாட்டின் பிரிவு முதலிய குறித்த செய்திகளும், பிறவும் அவைகளிடையே தெளிவாகக் காணப்பெறலானும், சைவஇளைஞர் அவற்றைப்பொன்னே போற் போற்றித் திரட்டி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பழங்கோயில்களின் சிதைந்துகிடக்கும் பிறர்க்குப் பயன்படாக்கருங்கல்களும், கற்சல்லிகளும்கூட நம்மால் போற்றத் தக்கனவாகும். ஆங்காங்கு கிடைக்கும் கற்சூனிகள், சிற்பம் சிறந்த சிறுகற்கள் முதலியவற்றைத் தேடி எடுத்து ஒருபொது இடத்தில் கண்காட்சியாகக் கூட்டிவைத்தல்வேண்டும். அவைகளை யாம் காணுந்தொறும், அவைகளோடு தொடர்புடைய நம் முன்னோர்களது அருஞ்செயல்களெல்லாம் நம்நினைவிற்கு வந்து நம்மை ஊக்கவும்கூடும். நமது சைவப் பெரியார்களது உருவச்சிலை அமைந்துள்ள இடங்களை யெல்லாம் தேடிச் சென்று அவைகளுக்குப் படி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். திருக்கோயில்கள் பலவற்றின் அமைப்புக்களையும், ஒன்றற்கொன்றுள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளையும் நன்குதெரிந்து, சிறப்பியல்களைத் தெளிந்து வெளியிடல் வேண்டும். பாடல் சாற்பதிகளிலெல்லாம், அப்பதிகளுக்குரிய பாடல்களேனும் பலரும் பயிலும் வண்ணம் உதவிபுரிதல் வேண்டும். இத்தகைய தொண்டுகள் பலவுளவாகலின், அவரவர் தகுதிக் கேற்ப ஆவன செய்வீர்களாக.

நண்பர்களே!

சமயமும், தத்துவமும் எத்தகைய சிறந்த கொள்கைகளை உடையவேனும், அவற்றைச் சார்ந்தார் அக்கொள்கைகளைத் தங்கள் வாழ்க்கையில் பின்பற்றுகிற அளவிற்கும், முறைக்கும் ஏற்பவேஉயர்வு தாழ்வுகள் ஏற்படுகின்றமையின்

நாம் நம் சமயத்திற்குச் செய்யவேண்டிய சிறந்த தொண்டாக்கொள்ள வேண்டியது நம்நிலைக்கேற்ப அக்கொள்கைகளை வாழ்க்கையிற்கொண்டு நடத்தலேயாகும். இறைபணி என்பது ஏதோ ஒரு காலத்தில் ஏதோ ஓர் இடத்தில் ஆற்றுவதொன்றெனக்கருதாது, எக்காலத்திலும் நம்முடைய எச்செயல்களிலும், இடையீட்டின்றிக் கலந்துநிற்கும் ஒன்றெனத் திண்ணமாகவுணர்ந்து அவ்வுணர்விற்கே நம்முடைய சிந்தை, செயல் சொல் முதலியவற்றை அடிமைப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அன்பும் அருளுமே நமது சமயத்தின் அடிப்படையென்பதையும், அன்பு பெருகிய வழியே இறைவன் திருவருளுக்கிலக் காகுகின்றோ மென்பதையும், உயிர்களிடத்துக் காட்டும் அன்பெல்லாம் இறைவனிடத்துக் காட்டுவதே என்பதையும்,

“ஈநிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே”

என்னும் மணிவாசகத்தாலும்,

“அன்பைப் பெருக்கி என் ஆருயிரை ஆண்டுகொண்ட
இன்பப் பெருக்கே இறையே பராபரமே”

என்னும் தாயுமானவர் அருட்பாடலானும்,

“ஈசனிடத் தன்புள்ளார் எவ்வுயிர்க்கும் அன்புள்ளார்”

என்னும் திருவாக்கானும் முறையே விளங்க வுணரலாகும்.
உண்மை அன்பீர்!

இதுகாறும் நமது சமயம், தத்துவம், மொழி, கோயில் முதலியவற்றைப்பற்றி யான் கூறிய சிலவற்றை, என் புன் சொற்கள் நோக்காது, பொருள்களின் பெருமை நோக்கிச் செவி சாய்த்துக் கேட்ட தங்களுக்கு என் உளமார்ந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்து, இவ்வாண்டில் இளைஞர்களாகிய யாம் செய்யவேண்டிய பணிகளைத் திட்டம் செய்யுமாறு தங்களைக் கேட்டுக் கொண்டு நிற்கின்றேன்.

“வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க் தண்புனல் வேந்தனும் ஒங்குக
ஆழ்க் தீயதெல் லாம்அரன் நாமமே
சூழ்க் வையக முந்துயர் தீர்கவே”

சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜ

28-ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா

சைவ மங்கையர் மகாநாட்டுத்

தலைமைப் பேருரை

[திருவள்ளூர் செல்வி. மாணிக்கவாசக சரோஜனியம்மையார்]

(இதழ் எ - மலர் க - 20-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இனி, முற்காலத்தில் ஆடவர்கள் எப்படிச் சிவபெருமானைத் தொழுவதிலும், சைவப்பணி ஆற்றுவதிலும் கருத்துடையவர்களாயிருந்தார்களோ, அப்படியே பெண்மக்களும் இருந்து வந்தார்களென்று பண்டைத் தமிழ் நூல்களின் வாயிலாக அறிகின்றோம். நாயன்மார்களின் வரலாறுகளைப் பயிலும்போது ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் வாழ்க்கைத் துணையாயமைந்தவர்கள் தம் கணவர் கருத்திற்கேற்பச் சிவ பிராணித்தம் அவர் தம் மெய்யடியாரிடத்தும் நிரம்பிய அன்பு உடையவர்களாய், எந்நேரமும் இறைவனின் திருவடித்தாமரைகளை நெஞ்சத் தழுத்திய தல்லாமலும் தம் கணவர்க்குச் செய்யவேண்டிய பணிவிடைகையுஞ் செவ்வனே செய்து முடித்தும் அடியார்களுக்குத் திருவமுது வழங்கியும் தம்மாலியன்ற அளவு சைவப்பணி செய்தும் வாழ்ந்தார்கள். தெய்வச் சேக்கிழார் தாம் அருளிய பெரிய புராணத்தில் சிறுத்தொண்ட நாயனார் வரலாற்றில் கூறுவதைப் பார்ப்பின்கள்! சிறுத்தொண்ட நாயனாரது பேரன் பினை உலகினர்க்கு வெளிப்படுத்தத் திருவுளங்கொண்ட சிவ பிரான் உணவு வேண்டி வந்த துறவிபோல் வந்து ஒரு தாய்க்கு ஒரு பிள்ளையைக் கொண்டு கறிசமைத்து வைத்தாலன்றி உணவருந்த முடியாதென்று சொன்ன காலத்தில் சிறுத்தொண்டர் சிறிதும் தயங்காமல் தமது அருந்தவப் புதல்வனைக்கொண்டு உணவாக அளிக்க விரும்பியபோது, அவர் தம் இல்லக்கிழத்தியாகிய திருவெண்காட்டு நங்கையார் தாமும் தம் கணவர் விருப்பத்திற்குச் சிறிதும் மாறுகூறாமல் சிவனடியார் விரும்பியபடி உணவளிப்பதையே தம்முதற்கடனாக நினைந்து தாம் அரிதிற் பெற்றுப் பரிவுடன் வளர்த்து

வரும் கண்ணின் கருமணியணைய தம் ஒரே புதல்வனாகிய சீராளனைச் சிறிதும் மனம் வருந்தாமல் உவகையுடன் கற் சமைத்து வைக்க முன் வந்தாரென்று கூறியிருத்தலை நோக்குங்கள். இதனால் அவ்வம்மையார் தம் கணவர் சொற்கடவதாத கற்பாசியென்றும், சிவபெருமானிடத்து மெய்யன்பு கொண்டவர் என்றும் அறிகின்றோம் அல்லவோ?

இனி, இக்காலத்தில் பெண் கல்வியோ மற்ற நாடுகளைக் காட்டிலும் நம்நாட்டில் மிகக் குறைந்திருக்கிறது. சமயக் கல்வியைப் பற்றியோ சொல்ல வேண்டியதில்லை. நம் தமிழ் நாட்டுச் சகோதரிகளில் முக்காற்பங்கிற்கு மேற்பட்டவர்கள் கடவுள் நேயம் உடையவராயிருக்கிறார்களென்பதை உணர்ந்து நாம் மகிழாமலிருக்க முடியாது. என்றாலும், அடியார்க்கெளியராகிய சிவபிரானை மட்டும் வணங்காமல் பல்வேறு தெய்வங்களை வணங்கி வருவதுமன்றி, அருள் வடிவாய் இலங்கும் எம்பெருமானின் விருப்பத்திற்கு மாறாகத் தாம் விரும்பிய சிறு தெய்வங்களுக்குக் கைக்கூலி கொடுப்பது போலத் தம் துயரத்தை வெளியிட்டு அழுவோ, இடரிலிருந்து தப்பவோ திறன்ற உயிர்களைப் பலி கொடுத்து மகிழ்ந்து அவற்றிற்குச் சுகோடாகத் தம் பாழும் வயிற்றையே பயன்படுத்தி வருவதையுங் காண உள்ளம் அனலிடைப்பட்ட மெழுகு போல் உருகுகின்றது.

இனி, முற்காலத்தில் ஆண்மக்களைப்போலவே பெண்மக்களும் சைவப்பணியில் ஆர்வமிக்கு இருந்தார்களென்பதை விளக்குதற் பொருட்டுச் சைவ சமயத்தை வளர்த்த நம் சகோதரிகளில் சிலரைப் பற்றி இங்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகின்றேன். அவர்களுடைய வரலாற்றினை இங்கே குழுவியிருக்கும் நம் சகோதரிகளிற் பெரும்பாலோர் அறிந்திருக்கலாம். என்றாலும் அவர் தம் கற்பின் உறுதியையும், எந்தெந்த நிலையிலிருந்து தொண்டாற்றியுள்ளார்கள் என்பதையும், ஈண்டு நம் சகோதரிகளுக்கு விளக்கிக் கூறி, அவர்களைப்போலவே நாமும் நம்மாலியன்றவரை சைவ சமயத்தை வளர்க்க வேண்டுவது நம் தலையாய கடமை என்பதையும் நினைப்பூட்டுவேன். (தொடரும்)

திரைபொரா மன்னும் அமுதத்தெண் கடலே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
உரையுணர் விறந்துநின் றுணர்வதோர் உணர்வே
யானுனை உரைக்குமா றுணர்த்தே.

உரை :—அன்பர்களுக்கு மன்னனே, அடிபெனுடைய தந்தையே, உயிரோடு உடம்பும், மயிர்க் கால்தோறும் நெகிழ்ந்துருகும்படி என்னுள்ளத்தே யெழுந்தருளி நிலபெற்று அதனை உருகுவத்துப் பொய்மையாகிய அறியாமையைத் தொலைத்த மெய்யொளியே, அலைமோதாது நிலபெற்ற அமுத மயமாகிய தெள்ளிய (ஆனந்த)க் கடலே, திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருந்தருளுஞ் சிவபெருமானே, சொல்லையும், சுட்டறிவையுங் கடந்து சிவஞானத்தாலறியக்கூடிய பேரறிவே, யான் உன்னைப் புகழ்ந்துரைக்கும் வித்தை நீ அறிவுறுத்துவாயாக.

குறிப்பு :—அன்பர்க்கரசனே என மாறுக. ஆவி கனிதல்=தற் போதற் கழலுதலாகும். ஆக்கை உருகுதல் மெய்ப்பாட்டினால். புரை=துவாரம். இஃது மயிர்க் காலினக் குறிக்கும். பொய்யிருள் என்றெடுத்து பொய் நிலையாமையையும், இருள் அறியாமையுங் குறிக்கலாம். கடவுள் போக்குவரவற்ற பூரண ஞானின் 'திரை பொரா' என்றார். உரை யுணர்வு என்ற விடத்து, வாக்கின் சம்பந்தமான அறிவு, அதாவது சுட்டறிவு, என்று பொருள் கொள்ளுதலு முண்டு. பாச ஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத்தாலே என்றபடி, இறைவனைப் பதிஞானத்தாலே தான், உணர்தல் கூடுமென்பார், 'உரையுணர் விறந்து நின் றுணர்வதோர்' என்றார். இறைவன் ஞான வடிவினானதலின் 'உணர்வே' என்றார். உணர்வதை யுணர்த்தலரிது என்ற கருத்துப்பற்றி, 'உரைக்கும் ஆறுணர்த்தே' என்றார். ௩

உணர்ந்தமா முனிவர் உம்பரோ டொழிந்தார்
உணர்வுக்குந் தெரிவரும் பொருளே
இணங்கிலி எல்லா உயிர்கட்கும் உயிரே
எனைப்பிறப் பறுக்கும்எம் மருந்தே

திணிந்ததோர் இருளில் தெளிந்ததா வெளியே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
குணங்கள் தா மில்லா இன்பமே உன்னைக்
குறுகினேற் கினியென்ன குறையே.

உரை:—கலைஞானமுடைய பெரிய முனிவர்களும், வானோர்
களும் பிற பெரியோர்களுமாகிய எல்லாருடைய அறிவினாலும் அறி
தற்கரிய பரம்பொருளே, ஒப்பில்லாதவனே, உயிர்களெல்லாவற்றிற்கும்
உயிரானவனே, என்னுடைய பிறவியைத் தொலைக்கும் எங்கள் அமுத
மே, உயிரை நெருங்கிப் பிணித்த ஆணவ இருளில் நீங்கித் தெளி
வடைதற் கேதுவாகிய பரிசுத்தமான அருள் வானமே, திருப்பெருந்
துறையில் வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமானே, முக்குணங்களின் தொடர்
பிலாத பேரானந்தமே, உன்னை யடைந்த எனக்கு இனிமேல் என்ன
குறையிருக்கிறது? (ஒன்றுமில்லை என்றவாறு).

குறிப்பு:—உணர்ந்த என்பதற்குப் பரஞானத்தால் உணர்ந்த
என்று பொருள் கொண்டு, பரஞானத்தாலு முற்றிலும் அறிய முடி
யாத முதல்வனாகவின் 'உணர்ந்தமா முனிவர்' என்றார். இணங்கு=
இணங்குதல், ஒப்பாதல். ஒழிந்தார்=பிறர், எனைப் பிறப்பறுக்கும்
என்பதில் எனை என்பதற்கு எத்தனையோ என்று பொருள் கொள்ளு
தலுமுண்டு. 'இருளில் தெளிந்த' என்பதற்கு இருளில் நீங்கி யறிந்த
என்றும், இருளிடத்தே யறிந்த வென்றும் பொருள் கொள்ளுதலு
முண்டு. இருளென்று அறியப்படாத இருளாக விருத்தலின், ஆண
வத்தை 'ஒரிருள்' என்றார். குணங்களென்பது சாத்வீகம், இராசதம்
தாமதமென்பவை. குணங்களோடு கூடிய இன்பம், தத்துவச் சார்
புடையதாய் அழியுந் தன்மையுடையதாகவின், இறையின்பத்தைக்
'குணங்கள் தாமில்லா இன்ப'மென்றார். பேரின்பமாதலின், என்ன
குறை யென்றார்.

குறைவிலா நிறைவே கோதிலா அமுதே

ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே

மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்

மனத்திடை மன்னிய மன்னே

சிறைபெரு நீர்போல் சிந்தைவாய்ப் பாயுந்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
இறைவனே நீயென் உடலிடங் கொண்டாய்
இனியுன்னை யென்னிரக் கேனே.

உரை:—யார்பாலும் ஒன்றையும் வேண்டாத பூரணப் பொரு
ளே, குற்றமற்ற அருமருந்தே, முடிவில்லாத பிழம்பான சோதி
மலையே, என்மனத்தின் கண்ணே மந்திரமாகவும், மந்திரத்தின்
பொருளாகவும் விளங்கி நிலைபெற்ற கரைகடந்த வெள்ளம்போல் உள்
ளத்தே சென்று நிறைகின்ற இன்பமயமான திருப்பெருந்துறைப்
பெருமானே, தலைவனே, நீ என்னுடைய உடலையே இடமாகக்
கொண்டாய். இனி யானுன்னை யாது வேண்டி யாசிக்கக்கூடும்.

குறிப்பு:—கொழுஞ்சுடர்க்குன்று என்பது, அயனுமாலும் அடி
முடி யறியாது நின்ற அனற் பிழம்பு என்பாருமுளர். சிறை=
கரை. மறை=கலைஞானமாகிய வேதமென்ப. உடலிடத்தே உயி
ரோடு அத்துவிதமாகக் கலந்த பின் பூரண வின்பம் கிடைத்தலின்,
'என்னிரக்கேனே' என்றார்.

இந்திரர் துருக என்மனத் துள்ளே

எழுகின்ற சோதியே இமையோர்

சிரந்தனிற் பொலியுந் கமலச்சே வடியாய்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

நிரந்தஆ காயம் நீர்நிலம் தீகால்

ஆயவை அல்லையாய் ஆங்கே

காரத்தோர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்

கண்ணுறக் கண்டுகொண் டின்றே.

உரை:—உன்னுடைய திருவருளை வேண்டி வேண்டி எனதுள்
ளம் உருகுந் காலத்தே அங்கே தோன்றுகின்ற ஒளியே, விண்ணவர்
களுடைய சென்னியீது விளங்குகின்ற சிவந்த தாமரை போன்ற
திருவடியை உடையவனே, திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்குஞ்
சிவபெருமானே, வரிசையாயுள்ள ஐம்பூதங்களாகிய வெளி, வளி

ஒளி, நீர், நிலம், என்பவற்றோடு கலந்து அவையாய், அவையல்லாத வனாய், அவ்விடத்தே மறைந்த அருளுருவுடையானே, இப்பொழுது உன்னைக் கண்ணாரக்கண்டு உள்ளத்திற் கொண்டு மகிழ்ந்தேன்.

குறிப்பு:—சோதி யென்றது பேரறிவை; நிரந்தவரிசையான ஐம்பூதத்திற்கும் ஆதாரமாகிய கலைகளை உருவாகக் கொண்டவனாகத் தலாலும், அவ்வுருவம் எளிதிற் புலனாகாமையாலும், ஆங்கே கார்த தொருருவே என்றார், அருட்சார்புபற்றிய திருவுரு வாதலின் ஒருருவே என்றார். 'கண்டுகொண்டு' என்பதில், 'கொண்டு' என்பதைத் துணைவினையாகக் கொள்ளுதலுமுண்டு.

இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந் துள்ளத்
தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றதின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
நீயலாற் பிறிதுமற் றின்மை
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்தொன்றார்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஒன்றும் நீயல்லே அன்றியொன் றில்லை
யாருன்னை அறியகிற் பாரே.

உரை:—இக்காலத்தே எனக்குத் திருவருள் தந்து அறியாமையை நீக்கி மனத்தின் கண்ணே உதிக்கின்ற கதிரவனைப்போலத் தோன்றி நின்ற உனது மெய்யியல்பைச் சுட்டியறியாது அறிந்தேன். உன்னையன்றி வேறென்றும் இல்லையாகும்படி எல்லாவற்றிலுங் கலந்து கலந்து நுட்பமாய் நுணுகி நுணுகி எங்கும் ஒரு தன்மையாய் வியாபகமான ஒரு பொருளாகிய திருப்பெருந்துறைப் பெருமானே, காணப்படுகின்ற ஒரு பொருளும் நீயன்று. உன்னையல்லாமல் ஒரு பொருளுந் தொழிற்படுவதில்லை. உன்னை யாரறியவல்லவர்? ஒருவரு மில்லை யென்றவாறு.

குறிப்பு:—உயிரினது அறிவின் கண்ணே விளங்குகின்ற இறைவனது ஞான சத்தியை 'ஞாயிறு' என்றார். நினைப்பு மறப்பு மற்ற அதீத நிலையில் அடிகள் நின்றமையால் 'நினைப்பற நினைந்தேன்' என்றார். ஒவ்வொரு பொருளிலும் இறைவன் நுட்பமாய் வியாபித்

திருத்தலின் 'சென்று சென்று அணுவாய்' என்றார். 'அணு' என்றது ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அடிப்படையாய் நிற்கும் நிலையே. எல்லாப் பொருளையும் உள்ளடக்கிய இறைவனது வியாபகம், நுட்பத்தினும் நுட்பமாதலின், 'தேய்ந்து தேய்ந்தொன்றார்' என்றார். இறைவன் இயக்கினாலன்றி ஒருபொருளும் தோற்றம், நிலை, இறுதி யென்கின்ற தொழிற்படாமையின் 'அன்றி யொன்றில்லை' என்றார். தொழிற்படு முயிர்களுக்கு அப்பாற் பட்டவனாதலின் 'யாருன்னை யறிய கிற்பார்' என்றார்.

பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப்
பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே
நீருறு தீயே நினைவதேல் அறிய
நின்மலா நின்னருள் வெள்ளச்
சீருறு சிந்தை எழுந்ததோர் தேனே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாருந் வெனக்கிங் காரய லுள்ளார்
ஆனந்தம் ஆக்குமென் சோதி.

உரை:—பூ மண்டலமும், அதற்கு மேலுள்ள பதவியாகிய புவனங்களுமாகிய உலகத் தொகுதிகள் முழுவதிலுமுள்ள எல்லாப் பொருள்களுமாய்த் தோன்றி எங்கும் வியாபித்த ஒப்பற்ற பேரறிவின் விரிவே, நீரிடங்கியுள்ள நெருப்புப் போன்றவனே, மனத் தால் எண்ண முயன்றால் எண்ணுதற்கரிய குற்ற மற்றவனே, உன்னுடைய திருவருட்பெருக்கின் செம்மைபொருந்திய (அன்பருடைய) உள்ளத்தின்கண்ணே தோன்றுகின்ற தேன்போன்ற இனிமையனே, திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே, எனக்குப் பேரின் பத்தைவிளக்கின்ற வொளியே, எனக்கு யாருருவு, யாரயலார்? (உற வினருமில்லை, அயலாரு மில்லை என்றவாறு.)

குறிப்பு:—பதம்=பதவி, பாரினையும், பதவியையும் உள்ளடக்கிய அண்ட மென்பாருமுளர். எல்லாம் முளைப்பதற்குக் காரணமாயிருத்தலின் 'முளைத்த' என்றார். நீரில் குடி பரவியிருப்பது போல இறைவனது வியாபக மிருத்தலின் 'நீருறு தீயே' என்றார். நீருந்

தீயும்போலச் சத்தியுஞ் சிவமுமாய் இறைவன் நிற்பதால் அங்ஙனம் கூறினா ரென்றலுமுண்டு.

அ.

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாம்
ஒருவனே சொல்லுதற் கரிய
ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்
அறுக்கும் ஆனந்தமா கடலே
தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாதுநீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய்
வந்துநின் இணையடி தந்தே.

உரை:—ஒளியாய் விளங்குகின்ற திருமேனி உடையவனே; தோன்றாத ஒரு பொருளானவனே; சொல்லினாற் கூறவொண்ணாத பெருமையுடைய எப்பொருட்கும் முதலிடை முடிவானவனே, பாசக் கட்டினை யொழிக்கும் பேரின்பப் பெருங்கடலே; குற்றமற்ற நலம் பொருந்திய திருவருட் குன்றே, திருப்பெருந்துறைப் பெருமானே, நீ குருவாய் வந்து உன் திருவடி யிரண்டையும் எனக்கருளிய பின்னர் நீ என்னைக் கைவிட்டுப் போவதற்குரிய முறையாதென்று சொல்லி யருள்வாயாக.

குறிப்பு:—சுத்த மாயையிற் கொள்ளுந் திருவருட் சத்தி வடிவம் ஒளி மயமாகலின் “சோதியாய்த் தோன்ற” வென்றார். எல்லா மொடுங்கும் இலயத் தத்துவத்திற்கு அதிபதி கடவுளே யாதலின் ‘அருவாம் ஒருவனே’ என்றார். ‘சொல்லுதற்கரிய’ என்பதை ‘ஒருவனே’ என்பதோடும், ‘ஆதியே’ என்பதோடும் சேர்க்கலாம். கைம் மாறு கருதாத என்பார் ‘தீதிலாத’ வென்றார். எனக்கருளா யென்பதை ‘இணையடி தந்தே’ என்பதொடு மாத்திரம் இணைத்து, உன் திருவடியைக்கொடுத்து எனக்கருள் செய்ய வேண்டுமெனப் பொருள் கொள்ளுதலுமுண்டு.

க.

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்

சிந்தையே கோயில் கொண்டஎம் பெருமான்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்
யான்இதற் கிலன் ஓர்கைம் மாறே.

உரை:—எனதுள்ளத்தையே திருக்கோயிலாகக்கொண்டு வீற்றிருந்தருளிய எமது தலைவனே, திருப்பெருந்துறைப் பெருமானே, உன்னை எனக்குக் கொடுத்தாய், அதற்குப் பதிலாக என்னை நீ யேற்றுக்கொண்டாய், சங்கரனே! நம்மிருவரில் யார் திறமையுடையவர்! முடிவில்லாத பேரின்பத்தை நான் பெற்றேன்; நீ என்னிடத்தில் பெற்றுக்கொண்டது, யாது? (ஒன்று மில்லை.) அப்பனே, ஆண்டவனே, எனதுடலைக் கோயிலாகக் கொண்டவனே, இந்த அருட் செய்கைக்கு உனக்கு அளித்தற்குரிய பதிலுபகாரம் எதுவுமில்லாதேன்.

குறிப்பு:—சங்கரன்=சுகங் கொடுப்பவன். உடலின்பா லறிவு சென்றபோதும் பேரின்பமே தோன்றுதலின் ‘உடலிடங்கொண்டா’ யென்றார். கடவுளைப் பார்க்கிலுந் தன்னைச் சமர்த்தனாகக் கூறியது இகழ்ச்சிபோற் புகழ்ச்சி.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய
செத்திலாப்பத்து

சிவானந்தம் அளவறுக் கோணுமை
எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்த(து)அமு தூறும்
புதும லர்க்கழ லீணையடி பிரிந்துங்
கையனேன் இன்னுஞ் செத்திலேன் அந்தோ
விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்
ஐயனே அரசே அருட்பெருங் கடலே
அத்தனே அயன்மாற் கறியொண்ணுச்
செய்யமே னியனே செய்வகை அறியேன்
திருப்பெருந் துறைமேவிய சிவனே.

உரை நடை:—ஐயனே, அரசே.....செய்ய மேனியனே,
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே, பொய்யனேன்கருத்
தினை யிழந்தேன். செய்வகை யறியேன்.

உரை:—தலைவனே, மன்னனே, பெருங்கருணைக் கடலே,
அப்பனே, பிரமனூர் திருமாலூர் தேடிக்காண முடியாத சிவந்த
திருமேனியை உடையவனே, திருப்பெருந் துறையில் விரும்பி
யெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, பொய்யனாகிய என்னுடைய உள்
ளம் நெகிழும்படியாக அகத்துட் புகுந்த, ஞானவழித் தம் சுரத்தற்கேது
வாகிய அன்றலர்ந்த தாமரையை ஒத்தனவாய் வீரக்கழல்களணிந்
துள்ள இரண்டு திருவடிகளையும் யான் பிரிய நேர்ந்தும், வஞ்சக
முடைய யான் இதுவரை சாகாமலிருந்தேன். ஐயோ! கண்திறந்
திருந்தும் மனத்தில் விரும்பிய எண்ணத்தை நிறைவேற்றாது கை
விட்டேன். இனி அத்தனை அடைவதற்குச் செய்யவேண்டிய முறை
யையும் அறியமாட்டேன்.

குறிப்பு:—பொய்யனேன்=நிலையாத வற்றிற் பற்றுடையேன்.
‘புகுந்து அமுதாறு’ மென்பது ‘புகுந்தமுதாறு’ மென்றாயிற்று. புகு
ந்து அமுதாறுவிக்கு மென்றும் கொள்ளலாம். பிரிவாற்றாமையால்
இறவாமையின் ‘கையனேன்’ என்றார். கையனேன்=வஞ்சகமுடை
யேன்; சிறுமையேன். இன்னும்=பிரிந்து நாளாகியும். விழித்திருந்
தும்=கண்ணாலே இறைவனைக் காணப் பெற்றிருந்தும். உள்ளக்
கருத்து=உடனே வீட்டையும் எண்ணம். க

புற்றுமாய் மரமாய்ப் புனல்காலே
உண்டியாய் அண்ட வாணரும் பிறரும்
வற்றி யாரும்நின் மலரடி காணு
மன்ன என்னையோர் வார்த்தையுட் படுத்துப்
பற்றினாய் பதையேன் மனம்மிக உருகேன்
பரிகி லேன்பரி யாவுடல் தன்னைச்
செற்றிலேன் இன்னுந் திரிதரு கின்றேன்
திருப்பெருந் துறைமேவிய சிவனே.

உரை நடை:—‘திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே’ என்பதை
முதலிற் கொள்க. அண்டவாணரும், பிறரும், யாரும் புற்றுமாய்க்
.....காணு.

உரை:—திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருந்தருளிய சிவபெரு
மானே, விண்ணுலகில் வாழ்வாரும், என்னையோருமாகிய (தவத்தினர்)
எல்லாரும் தவமியற்றும் நிலையில் தம்மேல் புற்றுவளரப் பெற்று,
புற்றாகியும், மரம் வளரப்பெற்று மரவடிவாகியும், நீரையும், காற்றை
யுமே உணவாகப் பெற்றும், உடல் உலர்ந்து போயும், உனது திரு
வடியைக் காணப்பெறுது நிற்குந்தன்மைத்தான அரசனே! அடி
யேனை ஒரு சொல்லிலகப்படுத்தி யாட்கொண்டாய். அப்படிப்பட்ட
உன் பொருட்டு நெஞ்சந் துடிக்கமாட்டேன். உள்ளம் மிகுதியாக
உருகமாட்டேன். பிரிவாற்றாமையா லிறக்கமாட்டேன். தானே
இறந்து விழாத உடம்பை வெட்டி யொழிக்கமாட்டேன். இன்னமு
முலகில் அலைந்து திரிகின்றேன். இது எவ்வளவு இழிவு!

குறிப்பு:—‘மரமாய்’ என்பதற்கு மரம்போல அகல்கின்றதாயிற்று
என்று பொருள் கொள்வாரு முளர். எண்ணிலகினார், மனத்துல

187092

கில் வந்து இறைவனைக் காணத் தவம் செய்தமை.....புராணத்துட்
காண்க. 'ஓர் வார்த்தை' என்றது பிரணவம். பரிசிலேன் அன்பு
செய்யேன் என்றலுமுண்டு. உ

புலைய னேனையும் பொருளென நினைந்துள்
அருள்பு ரிந்தனை புரிதலுங் கனித்துத்
தலையி னுந்நடந் தேன்விடைப் பாகா
சங்கரா எண்ணில் வானவர்க் கெல்லாம்
நிலைய னேஅலை நீர்விட முண்ட
நித்த னேஅடை யார்புர மெரித்த
சிலைய னேயெனைச் செத்திடப் பணியாய்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

உரைநடை:—விடைப் பாகா சங்கரா.....சிலையனே, திருப்
பெருந்துறை மேவிய சிவனே, புலையனேன்.....நடந்தேன்,
எனைச் செத்திடப்பணியாய்.

உரை:—காளை வாகனமுடையானே, சங்கரனே, அளவற்ற
விண்ணவர்களுக் கெல்லா மாதாரமானவனே, கடலிலெழுந்த நஞ்
சினே அமுது செய்த அழியாதன்மையனே, தம்மை யடையாத
அசுரர்களது திரிபுரத்தை யெரித்த மலைவில்லானே, புலையனாகிய
என்னையும் ஒரு பொருளாக மதித்து உன்னுடைய திருவருளை
விரும்பி அளித்தலும், செருக்குக்கொண்டு மகிழ்ந்து தலையாலே நடந்
தேன். என்னை விரைவில் இறக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

குறிப்பு:—தலையினால் நடந்தேன் முறைக்கு மாறாக ஒழுக்கி
னேன். நிலை=ஆதாரம். சிலை=வில். 'செத்திட' என்பதில் இட
என்னுந் துணைவினை விரைவைக் குறித்து நின்றது. பணித்தல்=
செய்வித்தல், கட்டினையிடுதல். ஈ

அன்ப ராகிமற் றருந்தவம் முயல்வார்
அயனும் மாலுமற் றழலுறு மெமுகாம்
என்ப ராய்நினை வார்எ னைப்பலர்
நிற்க இங்கெனை எற்றினுக் காண்டாய்

வன்ப ராய்முரு டொக்கும்என் சிந்தை
மரக்கண் என்செவி இரும்பினும் வலிது
தென்ப ராய்த்துறை யாய்சிவ லோகா
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

உரை நடை:—கடையிரண்டடியும் முதலிற் கொள்க.

உரை:—அழகிய திருப்பராய்த்துறைத் திருப்பதியுடையவனே,
சிவலோகனே, திருப்பெருந்துறைப் பெருமானே, பிரமனுந் திருமா
லும் உன்பாற் பேரன்புடையவர்களாகி உன்னருளைப் பெறுதற்குச்
செயற்கரிய தவத்தைச் செய்கின்றார்கள். இன்னும் நெருப்பிலிட்ட
மெழுகுபோல உருகும் உள்ளத்தவராய்த் (தவத்தினால் தசை நீங்கப்
பெற்று) எலும்பு வடிவராய் உன்னைத் தியானிக்கின்றவர்கள் எத்தனை
யோபலர் உன்னருளிற்குரியவராய் நிற்கவும், இவ்வுலகின்கண் என்னை
நீ எதற்காக ஆட்கொண்டாய்? என்னுடைய மனமானது, வலிய பராய்
மரத்தினுடைய விறகினைப் போல்வது. என்னுடைய கண் மரத்தினு
லானது. என்னுடைய செவி இரும்பைப் பார்க்கிலும் வலியது.

குறிப்பு:—எனை=எத்துணையோ. பராய்=கடினமான ஒரு
மரம். முருடு=கட்டை, விறகு. கடினமாய்க் காய்ந்த கட்டையில்,
நீர் வறண்டு போயிருக்கு மாதலின், உருக்கமில்லாத நெஞ்சிற்கு அது
உவமையாயிற்று. கண்ணிற்கு மாமுவமையானதும் அக்கருத்துப்
பற்றியே. இரும்பு துளைக்கப்படுதல் அருமை போலச் செவியும்
நல்லுபதேசத்தால் தோட்கப்படாததென்பார், 'செவி இரும்பினும்
வலிது' என்றார். இறைவனது உபதேச மொழி, செவியில் தக்க
வாறு புகுந்திருந்தால், தான் அவனைப் பிரிந்திருக்க இடமில்லை
யென்பது கருத்து. தென்=அழகிய, தெற்கின்கண் உள்ள. ச

ஆட்டுத் தேவர்தம் விதியொழித் தன்பால்
ஐயனே என்றுன் அருள்வழி யிருப்பேன்
நாட்டுத் தேவரும் நாடரும் பொருளே
நாத னேஉனைப் பிரிவுறு அருளைக்

காட்டித் தேவநின் கழலினை காட்டிக்
காயமா யத்தைக் கழித்தருள் செய்யாய்
சேட்டைத் தேவர்தந் தேவர் பிரானே
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

உரைநடை :—சேட்டைத் தேவர்தந் தேவர் பிரானே, திருப் பெருந்துறை மேவிய சிவனே, ஐயனே, என்பதை முதலிற் கொள்க.

உரை :—எல்லாவற்றையுந் தொழிந்துந் துங் காரணேசுரர் களுக்குத் தலைவரான பெருமானே, திருப்பெருந்துறையில் வீற் றிருந்தருளிய பெருமானே, தலைவனே, வினைக்கேற்ப என்னை ஆட்டு விக்கின்ற தேவர்களது கட்டளையின் நீங்கி மெய்யன்போடு, உனது திருவருள் வழியின்கண்ணே எப்போது இருக்கப்பெறுவேன். உலகி லுள்ள தேவர் போன்ற பெருமையுடையாரும், தேடி அறிதற்கரிய பரம்பொருளே, முதல்வனே, ஒளியானே, உன்னைப் பிரியாமைக் கேதுவாகிய திருவருளை எனக்குக் காண்பித்து, கழலணிந்த உனது திருவடிகளிரண்டையுங் காண்பித்தருளி, இந்த உடம்பாகிய சூழ்ச்சி வலையை ஒழித்தருள்க.

குறிப்பு :—‘ஆட்டுத் தேவர்’, என்பதற்கு விளையாட்டுத் தேவர். பொய்த் தேவர் என்ற பொருளுமுண்டு. நாட்டுத் தேவரென்பார், நிலத் தேவர், அதாவது வேதியர்கள் என்பதுமுண்டு. ‘நாடு’ என்ப தற்கு உலகமெனப் பொருள் கொண்டு, ‘நாட்டுத் தேவர்’ என்பதற்கு புவனாதிபதிகளும் என்றும் பொருள் கொள்ளுதலுமுண்டு. காயமா யம்=காயமாகிய மாயம். மாயம்=தந்திரம், சூழ்ச்சி, நிலையாத் தோற்றம், ‘சேட்டை’ என்பதை, சேடு, ஐ எனப்பிரித்துப் பெருமையும் தலை மையுமுடைய எனப்பொருள் கோடலுமுண்டு. ௫

அறுக்கி லேன்உடல் துணிபடத் தீப்புக்
கார்கி லேன்திரு வருள்வகை யறியேன்
பொறுக்கி லேன்உடல் போக்கிடங் காணேன்
போற்றி போற்றியென் போர்விடைப் பாகா
இறக்க லேன்உனைப் பிரிந்தினி திருக்க
என்செய் கேன்இது செய்கஎன் றருளாய்
சிறைக்க ணேபுனல் நிலவிய வயல்கூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

உரைநடை :—‘சிறைக்கணே...சிவனே’ என்பதை முதலிற் கொள்க.

உரை :—வரம்புவரை நீர் நிறைந்துலவும் வயல்களாற் சூழப் பெற்ற திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருந்தருளியே பெருமானே, எனது உடம்பானது துண்டுதுண்டாய்ப் போம்படி, அதனை வெட்ட மாட்டேன். (எரிகின்ற) தீயிற் புகுந்து (இறக்குமாறு) அதன்கண் தங்கமாட்டேன். உனது திருவருட் செயல் முறையையும் அறிய மாட்டேன். உடம்பையும் தாங்கமாட்டாது வருந்துகிறேன். ‘புக லிடம் ஒன்றும் அறியேன். காக்க, காக்க என்னுமடியார்க்கு உரிமை யாக உள்ள காளையூர்தியானே! சாகமாட்டாத யான், உன்னைப் பிரிந்தும் நன்றாக இருப்பதற்கு என்ன செய்யக்கூடும்? இன்னதைச் செய்க வென்று நீ கட்டளையிட்டருள்வாயாக.

குறிப்பு :—துணி=துண்டு. ஆர்கிலேன்=தங்கும் ஆற்றல் இல் லாதேன். ‘போற்றி,’ என்பதற்கு வணக்கமெனப் பொருள்கொள்ளு தலுமுண்டு. உனைப் பிரிந்து இனி திருக்க முடியாதென்ற கருத்துப் பற்றி, ‘என் செய்கேன்’ என்றார். அப்படி இருத்தல் கூடுமாயின், அதுவும் நீ தான் உணர்த்த வேண்டுமென்றார். ௬

மாய னேமறி கடல்விடம் உண்ட
வான வாமணி கண்டத்தெம் அமுதே
நாயி னேன்உனை நினையவும் மாட்டேன்
நமச்சி வாயஎன் றுன்னடி பணியாப்
பேயன் ஆகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
பிறைகு லாஞ்சடைப் பிஞ்ஞக னேயோ
சேய னாகிநின் றலறுவ தழகோ
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

உரைநடை :—மாயனே...அமுதே...பிறைகுலாஞ்...னேயோ, திருப்பெரு.....சிவனே. சேயனாகி நின்றலறுவதழகோ. நாயி னேன்...காட்டாய், எனக் கொள்க.

உரை :—சூழ்ச்சியனே, அலைகள் மடங்கி வீழ்கின்ற கடலி லெழுந்த நஞ்சை அருந்தின தேவனே, நீல மணி போன்ற நஞ்சு

மைந்த திருக்கழுத்துடையானே, எங்கள் அருமருந்தே, இளஞ்சந்திரன் வாழுகின்ற சடையொடு தலைக்கோல மணிந்தவனே, ஒலம், திருப் பெருந்துறை வீற்றிருந்த சிவபெருமானே, உனக்குத் தூரத்தேனாகி நின்று உன்னடியானாகிய நான் கதறுவது பொருத்தமாகுமோ? நாய் போன்ற யான் உன்னைத் தக்க முறையில் எண்ணவுமாட்டேனாய், சிவனே உனக்கு வணக்கமென்று உன் திருவடியிற் பணிதல் செய்ய மாட்டாத பேய்த்தன்மையேனாகிலும், எனக்கு உனது மாண்பமைந்த ஞானநெறியைக் காட்டியருள்வாய்.

குறிப்பு :—அருள் புரிந்தபின், உடன் அழைத்துச் செல்லாது, உலகிலே தம்மை விட்டுச் சென்ற தந்திரத்தை நினைந்து, அடிகள் ‘மாயனே’ என்றார். அடைக்கலம் புகுந்தாரை அபாய நிலையிற் காப்பாற்றுவானென்பார், ‘மணிகண்டத் தெம்மமுதே’ ‘பிறை குலாஞ் சடைப் பிஞ்ஞகனேயோ’ என்றனர். திருவைந்தெழுத்து, வாசனா மல மொழிக்குங் கருவி யென்பது, சிவஞான போத ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்தாலினிது விளங்கும். உலகப்பற்றுடைமையார் நம்மை அடிகள் ‘பேயன்’ என்றார்.

போது சேரயன் பொருகடற் கிடந்தோன்
புரந்த ராதிகள் நிற்கமற் றென்னைக்
கோது மாட்டினின் குரைகழல் காட்டிக்
குறிக்கொள் கென்றுநின் தொண்டரிற் கூட்டாய்
யாது செய்வதென் றிருந்தனன் மருந்தே
அடிய னேன்இடர்ப் படுவதும் இனிதோ
சீத வார்புனல் நிலவிய வயல்கூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

உரைநடை :—சீத...சிவனே என்பதை, முதலிற் கொள்க. அடுத்தபடி, ‘யாது செய்வது.....இனிதோ’ என்பதற்குப் பொருள் கூறுக. பின், பிற அடிகட்குப் பொருள் கூறுக.

உரை :—குளிர்ச்சியுள்ள, நிறை நீர்பொருந்திய வயல் சூழ்ந்த திருப்பெருந் துறையிற் றங்கியருளிய சிவபெருமானே, அமுதமே, உன்னைப் பிரிந்து, என்னசெய்வது என்றெண்ணி வருந்தி யிருந்

தேன். உன்னடியானாகிய யான் துயரப்படுவது நல்லதாகுமா? மலரி லுறைகின்ற பிரமனும், அலைகள் மோதுகின்ற திருப்பாற் கடலிற் பள்ளிகொண்ட பெருமானும், இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், உன் அருள்நாடி கிற்பினும், (என்னை யாட்கொள்ளவந்தநீ) எனது குற்றங் களை யொழித்து, வீரக்கழல் ஒலிக்கின்ற உனது திருவடிகளைக்காட்டி யருளி, காட்டிய குறிப்பில் நிற்கவென்று பணித்து, உனது அன்ப ரோடு என்னைச் சேர்ப்பாயாக.

குறிப்பு :—கோது=குற்றம். மாட்டி=மாள்வித்து, தொலைத்து. ‘குறிக்கொள்க’ என்பதற்கு, வீட்டையும் நோக்கத்தைக் கைக்கொள் றாக வெனப் பொருளுரைத்தலு முண்டு. மருந்து=அமுதம். ஆர் புனல்=நிறைந்த நீர். ‘வார்புனல்’ எனக்கொண்டு, பெரும்புனலென் றலு முண்டு.

ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன் வானவர்
நிற்க மற்றெனை நயந்தினி தாண்டாய்
காலன் ஆர்உயிர் கொண்டபூங் கழலாய்
கங்கை யாய்அங்கி தங்கிய கையாய்
மாலும் ஓலமிட் டலறும்அம் மலர்க்கே
மரக்க ணேனையும் வந்திடப் பணியாய்
சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்கூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

உரைநடை :—சேலும் நீலமும்.....சிவனே, காலன் ஆருயிர்கையாய், என்னுமடிகளை முதலிற் கொள்க.

உரை :—சேல்மீன்களும் நீலநிறமுடைய குவிளைப் பூக்களும் பொருந்திய வயல்கள் சூழ்ந்துள்ள திருப்பெருந் துறையிற் றங்கி யருளிய சிவபெருமானே, யமனது அரியஉயிரை வவ்விய அழகிய திருவடி யுடையானே, கங்கையைத் தலையிற் றரித்தவனே, நெருப்பு அமர்ந்த திருக்கரத்தானே, உலகத்துயர்ந்தோர், இந்திரன், பிரமன், விண்ணவர் என்னு மிவரெல்லாம் உனதருளைப் பெறுது நிற்கவும், விரும்பி என்னையாட்கொண்டாய், திருமால் காண்ப்பெறுது ஓலமிட் டுச் சரண்புகும் அப்பெற்றித்தாய் திருவடிக் கமலங்கட்கே மரத்தார்

செய்தாற்போன்ற கண்ணையுடைய அடியேனையும் வந்து சேரும்படியாக அருள் புரிவாயாக.

அளித்து வந்தெனக் காவஎன் றருளி
அச்சந் தீர்த்தநின் அருட்பெருங் கடலில்
தினைத்துந் தேக்கியும் பருகியும் உருகேன
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே
வளைக்கை யானொடு மலரவன் அறியா
வானவாமலை மாதொரு பாகா
களிப்பெ லாமிக்க கலங்கிடு கின்றேன்
கயிலை மாமலை மேவிய கடலே.

உரைநடை :— திருப்பெரு.....சிவனே, வளைக்கை.....
பாகா, கயிலைக்கடலே, அளித்து.....உருகேன், களிப்பெலா மிக்க
கலங்கிடுகின்றேன்.

உரை :—திருப்பெருந் துறையிற் றங்கியருளிய பெருமானே,
(பாஞ்சசன்னிய மென்னுஞ்) சங்கணிந்த கையையுடைய திருமா
லொடு, பூமேலுறையும் அயனும், அறியமுடியாத தேவனே, மலை
மகளை யொருபாகத் துடையவனே, கயிலைமலைக்கண் வீற்றிருந்த
கருணைக்கடலே, நீ இரக்கங்கொண்டு குருவா யெழுந்தருளியவந்து,
எனக்குக் கருணைக் குறிப்புக்காட்டிப் பாசப்பய மொழித்து நல்கிய
உனது பெரிய திருவருட் கடலிலே மூழ்கி, உள்ளம் நிரம்பப்பெற்று,
அதனை உண்டும் இன்னும் அன்பால் உருகமாட்டேன். செருக்கே
மிகுதிப்படுதலால், நான், (வீடுகிடையாதோ என்ற அச்சத்தால்)
கலக்கமுறுகின்றேன்.

குறிப்பு :—அளித்து=இரங்கி. ஆவ - இரக்கக் குறிப்பு. தேக்கு
தல்=நிறைதல். களிப்பு=செருக்கு. களிப்பெலாம் இக, எனப்
பிரித்து, மகிழ்ச்சி யெல்லாம் ஒழிந்துபோக என்று பொருள்கோடலு
முண்டு. மலையிற் கடல்மேவும் நயம் இறுதியடியிற் காண்க. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தவர்கள் பெறும் பேற்றின் உறுதிப்பாட்டை அருளிச் செய்
கின்றார் :

வித்தினைத் தேடி முனையைக்கை விட்டவர்
பித்தேறி னார்களென் றுந்தீபற
பெறுவதங் கென்பெனே யுந்தீபற.

(உரை) முத்திக்கு வித்தாகி அநாதியே தனக்குப் பிராணனாய்
நின்று தோன்றாமல் உபகரித்துந் தொலைப்பித்தும் வருகிற அருளைத்
தேசிகன் கடாஷத்தாலே சந்தேகமறப் பெற்று ஜனன மரணங்
களுக்கு ஏதுவாக அங்குரிக்கத்தக்க பாச விகற்பங்களை விட்ட பாக்
கியவான்களே எக்காலமும் தொலைத்தற்கரிதாகிய தேகாதிப் பிரபஞ்
சங்களையுஞ் சுகதுக்க வேதனைகளையுங் கைவிட்டு மேலாகிய ஞானம்
பிரகாசிக்கத்தக்க பரமானந்த சொரூபத்திலே மீளாதவழி சென்று
புகுந்தவர்கள். இவ்விடத்திலே இப்படி நின்று பெறத்தக்க பேரொ
ழிந்து பாச விகற்பங்களே பொருளென நின்றால் அவ்விடத்துப்
பெறும் பேறு எது நெஞ்சமே.

உஅ

இப்படி அரியபேற்றைப் பெறுமளவில் பெறுகைக்கு ஓரவதா
முண்டென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

சோல்லும் இடமன்று சொல்லப் புகுமிடம்
எல்லை சிவனுக்கென் றுந்தீபற
என்றால் நாமென்செய்கோ முந்தீபற.

(உரை) இப்படிக்கூட அரிய சிவனை கூடத்தக்க இடம் ஆன்மா
போதத்தால் உணர்ந்து வாக்குகளால் இன்னவிடமென்று உரைக்
கத் தக்கதொரு இடமன்று; சொல்லுகைக்குக் கர்த்தாவாகிய ஆன்மா
ஒரு பொருளைக் கருதி உரைப்பதாக உணருமளவில், ஒருவன்
உணர்த்த உணருமதொழிந்து தானாக ஒன்றை உணரமாட்டாதாத
லால், ஒருவன் உணர்த்த உணருவதானபடியை ஆசாரியனாலே
பெற்று உணர்த்த உணருவதான எல்லையில் அவனுணர்த்துகிற
தன்மையை அவனாலே யுணரின் அவ்விடமே சிவனைப் பெறுதற்கு
எல்லையாயின இடம். இந்த இடத்தை அறிந்து கூடினால் யானென்
றும் எனதென்றுஞ் சொல்லிகின்ற ஆன்மா அவ்விடத்து என் செய்
ததோ அறிகின்றிலேன்.

உ.௧

இந்த அவதாரத்திலே நின்று கூடுமுபாயத்தை மன்னிவிடாதே உணரப்பெறின் எல்லா நிலையிலும் நிற்கலாமென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

வீட்டில் இருக்கில்என் நாட்டிலே போகில்என்
கூட்டில்வாள் சாத்திரின் றுந்தீபற
கூடப் படாததென் றுந்தீபற.

(உரை) எல்லாவற்றையுந் தன்னாலே விடப்பட்டுத் துறவறத்திலே இருந்தாற் பிரயோசனமென்ன, இதுவொழிந்து நாடத்தக்க அர்ச்சுனாதிக்களினுந் தீர்த்த தரிசனங்களினும் உழன்றாலும் பிரயோசனமென்ன, (பொன்னுக்கு மாற்று நின்றாற்போல) ஆன்மாவே குகையாக அநாதியே தனக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற திருவடி ஞானத்தைத் தேசிகன் கடாஷுத்தாலே உணர்ந்து தன்னுடைய சுதந்திரனைத்தையுந் கர்த்தாவின் செயலென்றே கண்டு தனக்குப் பொருந்தினதொரு நிலையிலே நில்லானாகில், இப்படி உண்மையறிந்து கில்லாமல் தன்னாலே செய்யப்பட்டதாகக் கருதில் மோஷங் கூடாது போதத்துக்கு விரோதமே விளையா நிற்கும்; (அஃதெப்படி எனில்: கர்த்தாவை அறியாமல் சகலர்க்கும் இதமாக யாகம் புண்ணின தக்ஷப் பிரசாபதிக்கு விரோதமே விளங்கும், சகலரையும் கைவிட்டுத் தன்னுடைய செயலறக் கர்த்தாவின் வசத்திலே நின்று சண்டிச நாயனார் சிவனை அர்ச்சிக்கிறவனவில் சகலருக்கும் அகிதமான பிரமகத்தி விளைய, இதுவுஞ் சிவனுக்கு இதமாகவே பலித்துத் திருவருள் விளைந்தபடியுந் கண்டுகொள்க; ஆதலால் உண்மையறிந்து சருவமுங் கர்த்தாவின் செயலென்றே கொள்ளாமல் தன்னுடைய செயலென்றே ஒவ்வொரு தவத்திலே நின்றவர்க்கு வினை ஏறுதிராது) என்க.

இந்த உபாயத்தையுடைய சைவ சித்தாந்தத் திறமொழிந்து மற்றொரு சமயிகளின் பொருளைப் பொருளெனக் கருதவேண்டாமென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

சாவிபோம் மற்றச் சமயங்கள் புக்குநின்(று)
ஆனிய ருதேயென் றுந்தீபற
அவ்வரை கேளாதே உந்தீபற.

(உரை) ஆன்மாவஞ் சிவமும் வேறநிற்கும் அநுபோக ரசமாகிய சைவ சித்தாந்தத் திறம் ஒழிந்து, ஒருவன் பசிதீரச் செய்த

பயிரானது பயன்படுமளவும் பயிர்போல வந்து பலிக்கத்தக்க நாட்களிலே சாவிபோன தன்மைபோல, முடிவில் ஒன்றென்றுரைப்பார், இரண்டென் றுரைப்பார், இரண்டாய் நின்றே யொன்று மென்பார், உடலந்தானே உயிரென்பார், வாயுவை உயிரென்பார், கரண ராசமே பொருளென வுரைப்பார், மோகம் ஈயிக்க முத்தி யென்பார், இப்படிச் சொல்லப்பட்ட வெருவிதமான சமயங்களிற் புருந்து நின்று தனக்குப் பிராணனான சிவனைத் தரிசியாமல் நரகங்களிற் லடைவார். இப்படிப்பட்ட சமயிகள் வார்த்தை உன் சுரோத்திரத்துக்கு விடயமாகாதபடி நில்.

இப்படிச் சைவசித்தாந்தத்தி னுண்மையிலே நின்றவர்கள் கருவி காரணிகளில் ஒரு காலங்களினுங் கூடாத துறவையுடையவர்க ளென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

துரியங் கடந்தஇத் தொண்டர்க்குச் சாக்கிரர்
துரியமாய் நின்றதென் றுந்தீபற
துறத்தார் அவர்களென் றுந்தீபற.

(உரை) பிருதிவி முதலாக நாதமீருன தத்துவங்களையும் பஞ்சமலங்களையும் அருளாலே கண்டு நீக்கித் தன்னைத் தரிசித்துத் தன்னையும் பொருளன்றென்று கண்டு திருவடியிலே பொருந்தி நிற்கத் தக்க மெய்யடியார்க்குப் பிராரத்தத்தாலே சாக்கிரத்தானங் கூடிற்றாயினும், இவர்கள் திருஷ்டிக்குப் பரமதுரியமான ஞானமே பிரகாசிக் கும் தொழிந்து ஒரு காலங்களினும் பிரபஞ்சத்துடன் கூடார்கள். அவர்களே துறவையுடைய கலியாணர்கள்.

இதில் முற்படுந் துரியமென்றது தற்போதத்தை, இரண்டாவது துரியமென்றது பரபோதத்தை யெனக்காண்க.

இப்படித் துறவையுடைய கலியாணர்களுக்கும் பிராரத்தகன்மம் புசித்தே தொலைய வேண்டுகையாலும் புசிக்குமளவில் கருவிகாரணிகள் கூடவேண்டுகையாலும் இவை கூடினாலும் இவற்றின் வசத்தில் அமுந்தாமற் புசிக்கு முபாயமும், ஆகாமிய மேறாமல் நிற்குமுபாயமும், இப்படி அருளிலே நின்றவர்க்குப் பெத்த தசையிற் சுகந்தானே முத்திதசையிற் சுகமாமுபாயமும் அருளிச் செய்கின்றார் :

பெற்றசிறு நிற்பமே பேரின்ப மாம்அங்கே
முற்ற வரும்பரி சுந்தீபற
முனையாது மாயைஎன் றுந்தீபற.

(உரை) தேசிகன் கடாகூத்தாலே சொரூபத்தை உணர்ந்த காலத்தும் பிராரத்தமானது எடுத்த உடலிலே நின்று புசித்தே தொலைய வேண்டுமெனயால், அந்தக் கண்மத்தாலே நிலைநிலைலாத சுகங்கள் வந்து கூடும். இது கூடும்போதும் இதில் அழுந்தாமல் இந்தச் சுகத்தையுங் கண்மத்தையுங் கருவி கரணதிகளையுந் தன்னையுங் கூட்டிப் புசிப்பிக்கிற திருவருளை அது கண்ணாக உணரவே ஜநநமு மேறாமற் கண்மமுந் தொலைந்து அவ்விடத்திற் கூடின அற்ப சுகமானது, இவன் ஞானதிருவடிவிலே நிற்கையாலே, பரம சுகமாம். இப்படி நிற்கவே மலமாயை கண்மங்கள் ஒரு காலத்தினும் முனைய மாட்டா.

நூந்

இப்படி அளவிடுதற் கரிதான பரமசுகங் கைகூடின காலத்தே, இவனிடத்து வேறொன்றும் வந்து கூடாதபடி இந்தச் சுகந்தானே இவனை வேறற அடைவித்துக் கொள்ளுமென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

பேரின்ப மான பிரமக் கிழத்தியோடு

ஒரின்பத் துள்ளாரெனன் றுந்தீபற

உன்னையே ஆண்டதென் றுந்தீபற.

(உரை) ஒருவனை ஒரின்பம் வந்தடுத்த காலத்தே இதற்கு ஓரளவு முண்டாய் இது நீங்கின காலத்துச் சுகமான அந்த இராதர் துக்கமாகவும் வந்து கூடாநிற்கும்; ஆதலால், இந்தச் சுகதுக்கங்கள் இரண்டும் வந்து கூடாதபடி தம்பிரானார் திருவடியிலே அடைந்த காலத்தே இவனை விடுதற்கரிதாகி வினைந்த அனுபோக ரசமானது பரமாரந்தமாகிய பிரமசத்தியினைக் கூடினபொழுதே ஒரு தன்மை யான சுகசொரூபமாய்விடும். இப்படியே அசத்தியத்தைச் சத்தியமாகக் கொண்டொழுகின உன்னையும் மேலாயுள்ள ஞானநந்தத்திலே சேர்த்தடிமை கொண்டது.

நூந்

இந்தப் பேற்றைப் பெற்றவர்களுக்குத் தேகம் நிற்கின்றபோதும் ஆன்மாவின் செய்கை கிளையாமல் ஒடுங்கிச் சிவனுடைய செய்தியாய் நிற்கும் நிலைமையை அருளிச் செய்கின்றார் :

பெண்டிர் பிடிபோல ஆண்மக்கள் பேய்போலக்

கண்டாரே கண்டாரென் றுந்தீபற

காணுதார் காணுரென் றுந்தீபற.

(உரை) ஆன்மாவானது ஒருத்தியைப் பேய்ப்பிடித்த காலத்துத் தன்னுடைய சொரூபம் வேறுகாதிருக்க மனமும் வாக்குஞ் செயலும் பேயின் வசத்தேயாய்த் தன்னை மறந்து பேயென நின்ற தன்மை போலவும், நாயகரான தம்பிரானார் தேகியை ஆவேசித்த பிசாசு மானது தன்னுடைய சொரூபம் ஒருவர் காணநின்று தேகியினுடைய செயலையழித்துத் தன்னுடைய செயலே பிரகாசிப்பித்துத் தானே தேகியாய் நின்ற தன்மைபோலவும், இப்படிப் பாவனையாற் பாவமாகக் கூடி நின்றவரே சிவனை உள்ளபடி கண்டு கூடினவர்கள் ; இப்படிக்கண்டு கூடாதார் எக்காலமும் விழியாத கண்ணையுடையவர்கள். நூந்

இந்நிலை கூடாதவர்களுக்கு வேறேயு மோருபாயம் உண்டென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

நாலாய பூதமும் நாதமும் ஒன்றிடின

நாலாம் நிலையாமென் றுந்தீபற

நாதற் கிடமதென் றுந்தீபற.

(உரை) சக்கில சுரோணித்தந்தின் தலையிலே சிவன் பதிகின்ற வளவில் சிவனுடைய கிரியாசத்தியாலே நாலாம் பூதமாகிய வாயுவுஞ் சத்தப் பிரமமான நாதமும் கூடப் பதிந்து சரீரம் பரிணமிக்க வாயு வானது நாடிகடோறும் பூரணமாகப் பிரதான வாயுவான பிராண வாயுவும் பின்பு மரணமுண்டாக்குதற் பொருட்டு நாபிசக்கரத்தின் கீழே சென்று பதியாநிற்குஞ் சத்தப் பிரமமான நாதார்த்தந் தானந் தோறு நிற்கு மெழுத்துக்களாகிச் சென்று பின்பு மரணமுண்டாக் குகை காரணமாக மூலாதாரத்திலே பிரணவமாகப் பதிந்து கிடவா நிற்கும். இவற்றைத் தேசிகனருளாலே அறிந்து சத்திபீசத்தையுஞ் சிவபீசத்தையுங் கொடுத்துத் திருமந்திரப் பிரசாதமாக்கி மனத்தை ஒருமைப்படுத்தி, இந்தத் திருமந்திரப் பிரசாதத்தைக் கொண்டே நாதத்தை எழுப்பி, இந்த நாதத்தையும் பிராண வாயுவையும் கூட்டிச் சுழுமுனை வழியே செலுத்தி முன்பு தோன்றின பிரமந் திரத்திலே கூடித் தான் பரமாகாசத்தில் அழுந்தில், நாலா நிலையாகிய சாயுச்சியம் அப்பொழுதே கைகூடும். கர்த்தா எழுந்தருளியிருக்கத்தக்க இடமும் அவனைக் கூடுகைக்கு இடமும் அதுவே. நூந்

இப்படி யன்றி வேறு வழிகளிற் சென்று தற்போதத்தாற் கூடத்தக்கதென்று பாலித்து ஜநமரணங்களிலே விழுந்து அழுந்தா திருக்கும்படி அருளிச்செய்கின்றார் :

சேன்ற நெறியெல்லாம் செந்நெறி யாம்படி
நின்ற பரிசுறில் துந்தீபற
நீசெயல் செய்யாதே யுந்தீபற.

(உரை) கன்மங்களுக் கீடாகத் துணை செய்கிற மனதிகளுடனே கூடி நச்சு வழியான விலக்கடி என்னும் ஐந்து பொறிவழியுஞ் சென்று விடயங்களிலே பொருந்தி இதாதிதங்கள் கூடி மறுமைக்கு வித்தாகிய குற்றங்களை விளைவிக்கின்ற வழிதானே, ஐயமற்ற சூதா னப் பெருவழியாம்படி, தேகங் கூடினபடியுந் தேகத்திலே தானிற் கிற முறைமையுங் கன்மங்கள் வந்து கூடும்முறைமையுந் தன்னுடைய போதம் இந்தவகை தெரியாமல் இந்திரிய கரணங்களுடனே கூடி நின்று சலித்த முறைமையும் (கார்தமும் பசாசமும்போலத்) தம்பிரா னார் சந்திதியிலே கூடிச் சீவிக்கு முறைமையும் அருட் கண்ணுற் கண்டு தன் செயலற நிற்க, பிராரத்தமுந் தொலந்து ஆகாமியமு மேறமுற் பின்பு தேகார்த்தத்திலுந் திருவடியிலே கூடுகைக்குக் காரண மாம்; ஆதலாற் பக்கம் நோக்காமல் ஒரு நிலையிலே நில். இப்படி யொழிந்து உன்னுடைய செயலாலே கூடத்தக்க தென்று பாலித்து ஜந மரணங்களிலே விழுந்து அழுந்தாதே. ஈஉ

இப்படித் தேசிகன் கடாசுத்தாலே பெற்ற திருவருளைக் கொண்டு ஜந மரணங்களுக்கு உற்பத்தி தேடாமல் எந்த உபாயத்தி னாலேயாயினுந் திருவடியை அடைகைக்கு விரும்புவதே பொரு ளென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

பொற்கொழுக் கொண்டு வரகுக் குழுவதென்
அக்கொழு நீயறிந் துந்தீபற
அறிந்தறி யாவண்ண முந்தீபற.

(உரை) பொன்னாலே சமைத்த கொழுவைக்கொண்டு வரகு விளைய உழுதகாலத்திற் பலமுங் குறைந்து மிகுந்த சேதமுமாய் உழவு பிழைத்த தன்மைபோல, தேசிகனாலே பெற்ற திருவருளைக் கொண்டு பிழையே பெருக்கி ஜநமரணங்களிலே போக்குவாவு செய்ய உற்பத்தியான இந்திரிய விடயங்களில் நீ அழுந்தாதே. அந்தத்

திருவருள் முன்பு தோன்றாமல் நின்று உபகரித்த முறைமையறிந்து தோன்றின பின்பு அது கண்ணை அதிலே கூடியமுந்தின காலத்து ஜநமரணங்களுஞ் சுகதுக்க வேதனைகளும் நீங்கி, ஒரு காலத்தினும் கீங்காப் பரமாரந்தமே விளையுமென்னும்படியும் அறிந்து, தன்னு டைய செயலற அதுவாய் நிற்கின்றதே நிலை. இப்பொருளை உண ராதே யுணர்ந்து நில். ஈஅ

இப்படி உணர்த்தா நின்ற சிவனை உணராதே யுணரக்கூடா தாகிற் சிவனைப் பாலித்து நிற்கவே இந்த உண்மை கூடுமென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

அதுவிது என்னு அனைத்தறி வாகும்
அதுவிது என்றறிந் துந்தீபற
அவிழ்ந்த சடையாரென் றுந்தீபற.

(உரை) ஆன்மாவினுடைய கருத்துப்போல அநாதியே மறைத்த சகச மலத்தாலே மாயையுங் கன்மமும் பொருந்திய ஜநந்தையே விளைவித்து இந்திரிய வியாத்தனும் விடயங்களிலே பொருந்துங் காலத்து, இரண்டு பொருளைச் சேர வறியமாட்டாமல் ஒன்றொன்றாக அறிந்தும், அறியுங் காலத்திலே அதுவிதுவென்று சுட்டிப்பற்றி நின்று சலித்து மயக்க விகற்பங்களிலே யடைந்து பொய்யை மெய் யெனக் கருதித் தன்னுடைய உண்மை விளங்காமல் இரவுபகல் அகப் பட்ட ஆகாசம்போல இடைவிடாமல் நின்றமுந்தாதே, தம்பிரா னுடைய கருத்தானது அநாதியேயுள்ள காருண்ணியத்தின் மிகுதி யாலே ஆன்மாக்களுடைய மலமாயை கன்மங்களைத் தொலப்பித்துத் திருவடியிலே கூட்டவேண்டுமென்கிற இச்செயாலே, ஆன்மாக் களுக்கு அநாதியே பிராணனாய் நின்றும் அவ்வக்கன்மங்களுக்கீடான வைகளைத் திருவுளத் தடைத்துச் சர்வத்தையும் ஒரு காலத்திலே சேர வுணர்ந்தும் உணர்த்துவத்தும் புசிப்பித்தும் பிரிப்பித்தும் ஒடுக்குவித்துஞ் செய்யா நிற்க, தானொன்றையும் அதுவிதுவென்று சுட்டிப் பற்றிநின்று சலியாதே தன்னுடைய அருளாலே நடக்கத் தானொழிவற கிறைந்து மயக்க விகற்பங்களுமின்றி அசைவற நில்லா நிற்கும் அந்தப் பொருள் அநாதியே இவன்றனாய் நிற்கிற முறை மையை அருளாலே யறிந்து ஆன்ம பாவனையைவிட்டுச் சிவபாவனை

யிலே நிற்க. இப்படிச் கூடி நிற்கின்ற பொருளே ஒருவாற் சுட்டப் படாத விரிந்த சடாபாரத்தைபுடைய தம்பிரானார். ௩௬

நின்மலரான தம்பிரானார் ஆன்மாவுடனே கூடி ஆன்மாவாய் நிற்கைக்குக் காரணம் அவருடைய கருண்ணியத்தின் மிகுதியே என்று அருளிச் செய்கின்றார் :

அவன்இவ னான(து) அவனரு ளாலல்ல(து)
இவனவ னாகானென் றுந்தீபற
என்று மிவனெயென் றுந்தீபற.

(உரை) வாக்குமன அதீதமாயிருக்கத்தக்க தம்பிரானார் பிராணனாயிருக்கும்போதும் அநாதியே பசுத்துவமான ஆணவமலம் உண்டாகையால், இந்த ஆணவமலம் பக்குவப்பட்ட அவசரத்திலே (செம்பிற் கிடந்த மாற்றுப் பிரகாசித்து பொன்னென்னும் பெயர் பெற்றாற் போல) தம்பிரானாரும் பிரகாசித்து இவனைத் திருவடியிலே கூட்டிக் கொள்ளுதற் பொருட்டுத் தம்முடைய கருண்ணியத்தினாலே இவனாக எழுந்தருளி நின்ற தொழிந்து சிவபிரான் ஆன்மாவாகின்றாரல்லர். ஆன்மாவார் தம்பிரானார் திருவடியிலே கூடிப் பரமநந்தத்தை அனுபவிக்கிற தொழிந்து சிவனாலாய் பஞ்ச கிருத்தியங்கள் நடத்துகையில்ல. சிவன் தம்முடைய கருணையாலே ஆன்மாவாகியுஞ் சிவனாகியும் நிற்கவல்லார். ஆன்மாவானவன் என்றும் தன்னுண்மை குன்றாமற் கூடினதொன்றிலே அதுவாய் நிற்கவல்லன். ௪௦

இந்தப் பொருளைக் கூடாமல் அநாதியே யுண்டாக்கத்தக்க விக்கினமும் அது தீரும் உபாயமும் அருளிச்செய்கின்றார் :

முத்தி முதலுக்கே மோகக் கொடிபடர்ந்(து)
அத்தி பழுத்ததென் றுந்தீபற
அப்பழ முண்ணுதே யுந்தீபற.

(உரை) முத்தியைப் பெறுகைக்கு முதன்மையான ஆன்மாவிலே அநாதியே மறைக்கத்தக்க ஆணவ மலத்தின் காரியமான அஞ்ஞானமென்னுங் கொடி வெகு விதங்களாகப் படர்ந்து, இதாதிதங்களை வினைந்து இவை காரணமாக மயக்கத்தைச் செய்கிற மாயையாலே பூதகாரியமான உடம்பு ஜநநத்தோறும் பலியா நிற்கும். இந்தப் பழத்தை அருந்தி நாகவேதவாகாதே, ஆசாரியன் கடாஷத்

தாலே பெற்ற அருளாகிய வாளாலே ஆணவமலமாகிய மூலத்தை வேரறுத்து முத்திப் பழமாகிய பரமநந்தத்தை அனுபவித்துச் சிவனுடனே ஒரு தன்மையாய்விடுக. ௪௧

இப்படி யொழியப் பரிபூரணத்துவமாக நிற்கத் தக்கதோர் உபாயம் அருளிச்செய்கின்றார் :

அண்ட முதலாம் அனைத்தும் உட்கொண்டு
கொண்டத்தைக் கொள்ளாதே உந்தீபற
குறைவற்ற செல்வமென் றுந்தீபற.

(உரை) அண்டமென்று சொல்லப்பட்ட சக்கரவாண கிரியும் மகாமேருவும் அண்டகோளாகையும் அட்டகுல பர்வதங்களுந் திக் கயங்களும் அட்டநாகங்களுஞ் சத்த சமுத்திரங்களுஞ் சத்த மேகங்களும் பதினென்கு புவனங்களுந் தேவர் அசுரர் சித்தர் வித்தியாதார கின்னார் கிம்புருடர் மற்றுமுண்டான அண்டர் முதலாக உள்ளிட்ட பேதங்களுஞ் சந்திராதித்தரும் பஞ்சபூத பரிணாமங்களும் பேய்த்தோர் போன்ற வியாபாரங்களும் பொதிந்த திரட்சி ஓரண்டமாக வளர்ந்த கொடியண்டங்களும், இப்படி ஒவ்வோர் அண்டம்களைத் தசமடங்கு பொதிந்த சலமும், அந்தச் சலத்தைத் தசமடங்கு பொதிந்த அக்கினியும், இந்த அக்கினியைத் தசமடங்கு பொதிந்த வாயுவும், இந்த வாயுவைத் தசமடங்கு பொதிந்த ஆகாசமும், இவை எல்லாவற்றையுஞ் சேர்ப்பொதிந்த பேரண்டத்தையும், இவை எல்லாவற்றிற்கு மேற்பட்டு நின்மலமாய் நிற்கிற நாத சொரூபத்தையும், இதற்கும் அப்பாற்பட்ட நின்மலமாய் எல்லைப்படாத பரமாகாசமான பெருவெளியையும், உனக் குடம்பாகி நின்று உனக்கு நிலை நின்றவாறே உன்னை யுணர்த்தின சொரூபம் உடம்பாகி நின்று, ஆன்ம போதத்தையும் இந்தப் பரிணாமங்களை யுஞ் சேர நினைவற விடுவாயாக. அப்பொழுதே நீ அகண்ட பரிபூரண னாய்விடுவ. ௪௨

இப்படிப் பெற்றும் இந்த வுண்மையில் நிலலாமல் தேகத்தையும் விசுவத்தையும் மெய்யென நின்றருடைய வுண்மையை அருவிச்செய்கின்றார் :

காயத்துள் மெய்ஞ்ஞானக் கள்ளுண்ண மாட்டாதே
மாயக்கள் னுண்டாரென் றுந்தீபற
வரட்டுப் பசுக்களென் றுந்தீபற.

(உரை) தேகத்து நிற்கிற தேகியான சிவனுடைய சத்தியஞானமான திருவடித்தாமரையி லுண்டான பரமாத்மத் தேனாகிய மதுவையுண்டு தேக விசுவங்களுந் தெரியாமல் தன்னையுஞ் சிவனையும் அறியாதபடி சீவசுவரத்துவத்திலே அடையாமல் (மிகவும் பசித்தானொருவன் தன் கையில் வந்திருந்த பாற்றிரளைப் போட்டு நாவுக்கெட்டாத முழங்கையை நக்கிப் பசிதீர விசாரித்த தன்மை போல) பேய்த்தேர்போன்ற விசுவத்தையும் இந்திரசாலம் போன்ற வாழ்வையும் மெய்யெனக் கருதி நரகவேதுவான விடய சமூகங்களினுண்டாகும் இதாதிதங்களாகிய மதுவை யுண்டார்கன். அவர்களே ஒரு காலங்களிலும் ப'யன்படாத ஆன்மாக்கள். ச.ந.

இப்படி யாவராலும் பெறுதற்கரிய பேற்றைக் காருண்ணியத்தின் மிகுதியாலே தந்தருவைத் தம்முடைய சிநேகத்தின் மிகுதிப்பாட்டாலே அதிக்கின்றார் :

சிறந்தயி னுள்ளும்என் சென்னியி னும்சேர
வந்தவர் வாழ்கவென் னுந்தீபற
மடவா ஞடனேயென் னுந்தீபற.

(உரை) ஒழிவற நிறைந்த தம்பிரானார் அநாதியே அடியேனுக்குப் பிராணனாயிருக்க, அநாதியே உண்டான மலத்தின் மிகுதிப்பாட்டாலே ஐநர மரணங்களிலே யுழன்று போக்குவரவே பொருளாகத் திரிந்த அடியேனைத் தம்முடைய காருண்ணியத்தின் மிகுதியாலே பொருந்தின திருமேனியுடனே எழுந்தருளிவந்து, மலமாயை கன்மங்களும் ஐநர மரணங்களுங் கூடாதபடி, என்னுடைய பொல்லாப்புலாற்றலையிலே யாவராலும் குறித்தற்கரிய சிவகந்தத்தை யுடைத்தாகிய திருவடித்தாமரையைச் சேர்த்தும், அந்தத் திருவடி அடியேனுக்கு அநாதியே பிராணனாய் நின்ற முறைமையை யுணர்த்தியும், என்னுடைய சித்தமானது சலியாமல் அந்தத் திருவடியுடனே விட்டு நீங்காமல் ஒருவழிப்படக் கூடி வேறற நிற்கு முபாயத்தைத் தந்தும், இப்படித் துக்கசாகரத்தினின்றுங் கரையேற்றின தம்பிரானார் காலங்காட்டாத சுக சொரூபத்துடனே மேன்மேலும் வாழ்வார். ச.ச.

இந்தத் திருவுந்தியார் அருளிச்செய்த தம்பிரானார் இந்தச் சாத்திரத்தின் மகிமையுந் தம்முடைய திருநாமமுந் தோன்ற அருளிச்செய்கின்றார் :

வைய முழுதும் மலக்கயங் கண்டிடும்
உய்யவர் தானுரை உந்தீபற
உண்மை உணர்ந்தாரென் னுந்தீபற.

(உரை) உய்யவந்த தேவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட இந்தத் திருவுந்தியா ரென்கிற சாத்திரத்தைக் குருமுகத்தாலே கேட்டு, இதனுடைய சம்பிரதாயத்தை அறிந்தவர்கள் அநாதியே தொடங்கி யுழன்று போந்த தேகவிசுவங்களி னுண்மை அஞ்ஞான சாகரமென்றே விட்டேறி, உண்மை யென்னுந் திருவடியாகிய நெடுங்கரையிலே சேர்ந்து பரமாத்மமே அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ச.ந.

திருவுந்தியார் திருக்களிற்றுப்படியார் வரலாறு

திருவுந்தியார் சாலிவாகன சகாப்தம் 1070-ல் (கி. பி - 1147 - 1148) திருவியலூர் உய்யவந்ததேவ நாயனரால் இயற்றப்பட்டது. இவர் வடநாட்டிலிருந்து சேதுஸ்நானம் செய்யவந்ததாகவும் செய்து திரும்புங்கால் சோழநாட்டிலே திருவியலூரிலே ஆளுடையதேவ நாயனார் என்பவர் இவரையனுதி உபதேசம் பெற்றதாகவும் அவருக்காகவே திருவுந்தியார் என்ற சாத்திரத்தை இவர் அருளிச்செய்ததாகவும் பின்னர் வடநாட்டுக்கே சென்றுவிட்டதாகவும் பழைய வரலாறு ஒன்று கூறுகின்றது. இதற்கு என்ன ஆதரவு உளதென்பது விளங்கவில்லை. இந்நூலின்கண் உள்ள பொருள்கள் பழைய தமிழ் முறையில் இருத்தலாலும், இந்நூலின் நடையும் திருமந்திரத்தின் நடையை நீனைவூட்டுவதாலும் இந்நூலும் இவ்வாசிரியரும் தமிழ்நாட்டில் தோன்றியவர்களே யென்று ஊகிக்க இடமுண்டு.

இவ்வாசிரியரது மாணவராகிய மேற்கூறிய ஆளுடையதேவ நாயனார் தமது மாணவர் ஒருவருக்குத் தமது ஆசிரியர் பெயரைச் சூட்டி இந்நூலின் அநுபவப் பொருளை உபதேசித்தருளினார். அவரே திருக்களிற்றுப்படியார் என்னும் நூல் இயற்றிய திருக்கடலூர் உய்யவந்ததேவ நாயனார் ஆவர். அவரது நூலைத் தில்லைவாழ்ந்த

ணர்கள் ஆங்கீகரிக்கவில்லை என்றும் அந்நூல் தில்லையம்பலத்திலுள்ள பஞ்சாக்கரப் படியின்கீழ் வைக்கப்பட்ட தென்றும் உடனே அப்படியில் செதுக்கப்பட்டிருந்த யானை தனது துதிக்கையை நீட்டி அந்நூலை யெடுத்துத் தில்லைத் திருக்கூத்தன் திருவடியில் வைத்ததென்றும் இதனால் அந்நூல் திருக்களிற்றுப்படியார் என்ற காரணப் பெயர் பெற்றதென்றும் ஒரு பழைய வரலாறு கூறுகின்றது. இவ்வரலாற்றுக்கும் என்ன ஆதரவுள்ளதென்பது விளங்கவில்லை. திருக்களிற்றுப் படியார் இயற்றிய காலம் சா.வி. 1100 (கி. பி. 1177-1178) எனப் படுகிறது. திருக்களிற்றுப்படியாரில் நால்வர் அற்புதங்கள், பல நாயன்மார் செய்திகள் சேந்தனார் களிநிவேதனம் செய்தமை முதலிய குறிப்புகள் வருவதால் இந்நூல் சேந்தனார் காலம் பெரியபுராண காலம் ஆகிய இரண்டற்கும் பிற்பட்டதென ஊகிக்கலாம். இந்நூலின் கூசுவது பாட்டில், “ஆளுடையான் எந்தரமும் ஆளுடையா னேஅறியும் - தாளுடையான் தொண்டர் தலைக்காவல்—நாளும் - திருவியலூர் ஆளுஞ் சிவயோகி இன்றென் - வருவிசையை மாற்றினான் வந்து” என்று இவ்வாசிரியர் கூறுவதால் இவ்வாசிரியர் ஆளுடையார் என்பவர் மாணக்கர் என்பதும் அவ்வாளுடையார் திருவியலூரில் வதிந்தா ரென்பதும் விளங்கும். மேலும் திருவுந்தியாரிலுள்ள பல சொற்றொடர்களை அப்படியே எடுத்துவைத்துப் பல பாடல்களில் விளக்குவதால் இவ்வாசிரியர் கருத்து திருவுந்தியாரை விளக்கவேண்டு மென்பதும் அவ்வாசிரியரையே இவர் பாமருருவாகக் கொண்டவ ரென்பதும் வெளிப்படடை. இவ்விரு நூல்களும் மெய்கண்டார் காலத்துக்கு முந்தியன வென்பதில் ஒரு சிறிதும் ஐயமில்லை. இவ்விரு நூலுக்கும் உரை கண்டவர் திருவாவடுதறை யாதீனத்து தில்லைச்சிற்றம்பலவர் எனப் பெயரிய சிவப்பிரகாசர். இவரது காலம் இன்னதென்று விளங்கவில்லை. இவர் வேறு ; சிவப்பிரகாசத்துக்கு உரைகண்ட சிவப்பிரகாசர் வேறு. இவரது உரை சிலவிடங்களில் மூலத்துக்கு சம்பந்தமில்லாமலே யிருக்கிறதென்று சில பேரறிஞர்கள் கூறுகின்றார்கள். இதுவரை வெளிவராத உரைகள் சில அரசாங்கக் கையெழுத்துச்சாலையிலுள்ளன (Government Oriental Manuscripts Library). அவற்றைப் பரிசோதித்ததில் இவரது உரையைத் தழுவினே அவை எழுதப்பட்டனவாகத் தோன்றின. எனவே, இவரது உரையே இவ்விரு நூலுக்கும் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடலூர் - உய்யவந்த தேவர்

அருளிச்செய்த

திருக்களிற்றுப்படியார் மூலமும்

சிவப்பிரகாசர் உரையும்

அம்மையப்ப ரேஉலகுக் கம்மையப்பர் என்றறிக
அம்மையப்பர் அப்பரிசே வந்தளிப்பர்—அம்மையப்பர்
எல்லா உலகுக்கும் அப்புறத்தார் இப்புறத்தும்
அல்லார்போல் நிற்பார் அவர்.

(உரை) அம்மை...அறிக-மாணவகனே! சங்கரமான காலத்து மலசுகிதரான மூன்று வகைப்பட்ட ஆன்மாக்களையும் மாயைகளிலே ஒடுக்கி, இந்த மலமாயை கன்மங்களுடனே ஆன்மாக்களையுஞ் சிவ சத்தியிடத்திலே ஒடுக்கி, இந்தச் சத்தியையுந் தம்மிடத்திலே கார்த்து கொண்டு சிவமொன்றுமேயாய் நிற்கையில், பின்பும் இந்தக் கால மானது சென்று சிருஷ்டி காலமான அவசரத்திலே, தம்முடைய ன்ருண்ணியத்தின் மிகுதியாலே, இருந்த ஆன்மாக்களைப் பக்குவப் பட்ட கன்மமலத்தைக் கூட்டிப் புசிப்பிக்கவும், ஆணவமலத்தைப் பக்குவமாக்கும் பொருட்டும் அந்தச் சத்தியை மீண்டும் பிரகாசிப்பித்து, அந்தச் சத்தியிடத்திலே தாமும் பொருந்தி அந்தச் சத்தியில் ஒடுங்கிக் கிடந்த மலசுகிதரான ஆன்மாக்களையுந் தோற்றுவித்து, இவர்களுக்கு முன்புவிட்ட குறைக்கோன தனுகாரண புண்போகளை யுந் கொடுத்துத் தாமும் முதல் கொடாமல் நின்று, அவர்களைத் கன்மமலங்களுக் கீடாக நின்று புசிப்பித்து, இப்படிச் செய்கிற தம்மையும் இந்த வபகாரங்களையுந் தெரியாமல் விஷயங்களிலே இரே

சிக்கும்படி திரோபவித்து, இந்த நான்கு கிருத்தியங்களினாலுங் கன்ம முந் தூலை யொத்து மலபாகமுமுண்டாய் இவர்கள் முத்திக்குப் பிரபந்தராவது எப்போதென்று அந்வரதமுந் திருவுள்ளத்தினால் அநுக்கிரகமே பண்ணி, இப்படியுள்ள பஞ்ச கிருத்தியங்களினத் தம் முடைய அருளாலே நடத்திப் போதாநின்ற காலங்களிலே பக்குவப் பட்ட ஆன்மாக்களை அறிந்து அவர்கள் அளவுக்களவான தீக்கை களாலே இரகூபித்து முறைமையிலே கூட்டிக் கொள்ளுகையால், இந்தச் சத்தியையுடைய சிவனே சர்வலோகங்களுக்குந் தாயுந் தந்தையுமென்று அறிவாயாக. பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களைத் தம் முடைய அருளாலே நடத்திப் போதாநின்ற காலங்களிலே இரகூபிக்கு முறைமை எப்படியெனில்?—அம்மை...அனீப்பர் - அந்தச் சத்தியையுடைய சிவன் பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களை அறிந்து ஒரு மலத்துடனே நின்ற விஞ்ஞானாகலரிற் பக்குவர்க்குப் பிராணனாய் நின்ற அம்முறைமையிலே பிரகாசித்தும், இரண்டு மலத்துடனே நின்ற பிரளயாகலரிற் பக்குவர்க்குத் திவ்வியமான திருமேனியுடனே தோன்றி அந்தத் தரிசனத்தால் இரகூபித்தும், மூன்று மலத்துடனே நின்ற சகலரிற் பக்குவர்க்கு அவர்களைப் போன்ற திருமேனியுடனே எழுந்தருளிவந்து சத்திபிபாதத்துக் கீடாக நான்கு வகைப்பட்ட தீக் கைகளாலுந் “திருநோக்கால் பரிசுத்தால் திகழும் வாக்கால் பாவனை யால் மிகுநூலால் யோகப்பண்பால்” என்கிற பிரமாணப்படியே ஆறு வகைப்பட்ட காருண்ணியத்தாலும் இரகூபித்தும், இப்படி இந்த முறைமைகளிலே அநுக்கிரகியா நிற்பார்; இப்படித் திருமேனி கொள்வாராயின் அவரும் இந்த வுலகங்களிலுள்ளாரிலே ஒருவராகா ரோவெனில்?—அம்மை...அப்புறத்தார் - அருளாலே திருமேனி கொண்டு இரகூபித்த தொழிந்து அவருண்மையை ஒருவரும் அறியார். அறியுமிடத்துப் பிருதிவிமுதல் நாதமீருன தத்துவங்களுக்கு அப் பாற்பட்டு நின்றே அறியவேண்டுகையால் அறியப்பட்ட சத்தியை யுடைய சிவனும், இந்தச் சர்வலோகங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டே யிராநிற்பார். சிவன் பிரபஞ்சத்துக்கு அப்பாற்பட்டே யிருப்பாராகில் அல்லார்போல் நிற்பார் - அவர் தம்முடைய அருளாலே சர்வ லோகங்களையும் நடத்தும் பொருட்டுத் தம்முடைய சொரூபந் தோன்றாதபடி, அறுவகைப்பட்ட அத்துவாக்களை திருமேனியாகக்

கொண்டு தத்தம் பிரக்கிணையாலே பிரபஞ்சம் நடவாநிற்கத்தாம் அவை அவராய் அசைவின்றியே ஒரு பணியற நில்லா நிற்பார்.

இதனாலே கர்த்தாவுஞ், சத்தியும், மூன்று வகைப்பட்ட ஆன் மாக்களும், மலங்களும், பஞ்சகிருத்தியங்களும், மூன்று வகைப்பட்ட ஆசாரியமூர்த்திகளும், தீக்ஷாக்கிரமங்களும், பதமுத்திகளும் சாயுச் சியமும், கருத்தா ஏகதேசியமல்லர் பரிபூரணருமல்லர் பூவிற்கந்தம் போலப் பக்குவங்களிலே பிரகாசிப்பொன்னு முறைமையும், அவர் கிருபாமூர்த்தியென்னு முறைமையும், சர்வத்தையுங் கூடி நிற்பினும் ஒன்றோடுந் தோய்விலொன்னு முறைமையும் அறிவிக்கப்பட்டன. ௧

இப்படிச் சிவரூபத்தைத் தரிசித்துக் கூடும்முறைமை எப்படி என்ற மாணவகளை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார் :

தம்மில் தலைப்பட்டார் பாலே தலைப்பட்டுத்
தம்மில் தலைப்படுதல் தாமுணரில்—தம்மில்
நிலைப்படுவர் ஓரிருவர் நீக்கிலிலே யாக்கித்
தலைப்படுவர் தாமத் தலை.

(உரை) தம்மில்...தலைப்பட்டு - தத்தம் இடங்களிற் பக்குவமறிந்து எழுந்தருளிவந்த ஆசாரியரிடத்திலே தாமுங்கூடி வழிபட்டு,—தம் மில்...உணரில் - ஆசாரியரதநுக்கிரகத்தாலே முன்பு தாமாக அபிமானம் பண்ணியிருந்த தேகாதிகளைத் தமக்கு வேறென்றறிந்து நீக்கித், தம்மையுந் தரிசித்துத் திருமேனி கொண்டெழுந்தருளி ன்ருணர்த்தின தம்பிரானார் தம்மிடத்திலே நின்று பிரகாசித்திற முறைமையும் தாம் அறிந்து,—தம்மின்...ஓரிருவர்-தம்மிடத்திலே, அநாதியேதோன்றாமல் நின்று நடத்திப் பக்குவமாக்கி, அந்தப் பக்கு வத்திலே இப்படித் தரிசிப்பித்த இந்த ஞான ஞேயங்களாகிய சத்தி சிவமான இரண்டு முதலுந் தோன்றா நிற்கும்,—நீக்கி அத்தலைதாம் நிலையாகத் தலைப்படுவர் - இப்படித் தரிசிக்கின்றோ மென்கிற தம் முடைய சுட்டான போதத்தை விட்டு, அந்த ஞானத்திலே பொருந்தி நின்று, அப்பொழுதே அந்த ஞேய சொரூபமாகிய சிவமும் கூடி அந்தச் சிவமாகியே பிரகாசியா நிற்பார். ௨

இந்த அவசரத்தை அடியேனுக்குக் கடாக்கித்தருள வேண்டு மென்ற மாணவகளை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார் :

என்னறிவு சென்றளவில் யானின்(று) அறிந்தபடி
என்னறிவில் ஆரறிக என்னொருவன்—பென்னபடி

சொல்லக்கேள் என்றொருவன் சொன்னான் எனக்கதனைச் சொல்லக்கேள் நானுனக்(கு)அச் சொல்.

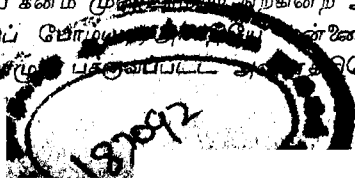
(உரை) என்னறிவு.....சொல் - ஆசாரியர்(து) அநுக்கிரகத்தாலே என்னுடைய பசுஞானம் போனவனவில், நான் அந்த அவசரத்திலே நின்று அநுபவிக்கிறபடி எப்படி யெனில்? பசுஞானம் போய்ச் சிவஞானத்திலே அபேகை யுண்டானவர்கள் அறியுங்களென்று, ஒரு பரமாசாரியர் அருளிச்செய்தபடியே சொல்லக் கேளென்று, எனக்கு ஒரு பரமாசாரியர் என்னுடைய பக்குவத்துக்கிடாகப் பாரம்பரியம் போல ஒருபாயமாக அருளிச்செய்தார் ; அந்த அவசரத்தை அந்த முறைமையிலேயே, நான் உனக்குச் சொல்ல, மாணவகனே! நீ புத்தி பண்ணிக் கேட்பாயாக.

ந.

பசுஞானம் போய்ச் சிவஞானத்திலே நின்று அநுபவித்த படியே கேளென்று ஆசாரியன் அருளிச்செய்கையால், ஆசாரியனும் ஆன்மாக்களில் ஒருவனே என்ற மாணவகனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார் :

அகளமய மாய்நின்ற அம்பலத்தெம் கூத்தன்
சகளமயம் போல்உலகில் தங்கி—நிகளமாம்
ஆணவ மூல மலம்அகல ஆண்டனன்காண்
மாணவக எனனுடனாய் வந்து.

(உரை) அகளமாய்.....தங்கி - திருவம்பலத்தே, ஞான மய னாய் ஆந்த ரிருத்தஞ் செய்தருளுகின்ற எம்முடைய சுவாமி, (தன் னுடைய காருண்ணியத்தின் மிகுதியாலே, என்னுடைய பிறவித் துன்பத்தைப் போக்கும் பொருட்டாக, எனக்கு ஞானக் கண்ணில் லாமையிலே, ஊனக்கண்ணுக்குத் தேர்ன்ற, விலங்கு சாதிகளை உபாயமாகப் பார்வையிட்டுப் பிடிப்பாரைப்போல, சர்வமுந் தனக்குத் திருமேனியாகையால், என்னைப்போலச் சகளீகரித்து) விசுவத்தில் ஒரு தேகிபோலத், தோன்றி,—மாணவக நிகளமாம் ஆணவ மூல மலம் அகல என்னுடனாய் வந்து ஆண்டனன்காண் - மாணவகனே! (ஆன்மாவையும் மாயா தேகத்தையுங் கூட்டிப்) பிணிக்குக் காரண மான விலங்காகிய கன்ம முண்டானாய் நிற்கின்ற ஆணவ மலமாகிய மூலமலம் விட்டுப் போய்விட்டபடியே என்னைவிட்டு நீங்காமல் நின்றும், இப்பொழுது பக்குவப்பட்ட அநுபவித்தே இப்படித் திரு

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின்
உக-ம் ஆண்டு உத்தியோகஸ்தர்கள்

[தற்ப்பு :—கீழ்வரும் பெயர்கள் ஒவ்வொன்றின்முன் சைவத் திருவாளர் என்றும் பின் அவர்கள் என்றும், சேர்த்து வாசிக்கவும்.]

தலைவர்

ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்

உதவித் தலைவர்கள்

அ. சோமசுந்தரம் செட்டியார்.
ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை

பொதுக் காரியதரிசி,

பத்திராசிரியர்

ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார்

பொருட்காப்பாளர்

தி. க. சுந்தரம் பிள்ளை

உதவிக் காரியதரிசி

ந. சண்முக முதலியார்

உதவிப் பத்திராசிரியர்

அ. கந்தசாமிப் பிள்ளை

ஏனைய நிர்வாக சபையினர்

கச்சி - முனிசாமி உடையார்

பரவி - சு. நெல்லையப்பர்

பி. தியாகராஜ பிள்ளை

நின்றை - தங்கவேல் முதலியார்

எஸ். அரங்கநாத முதலியார்

ரம். உமாபதி

றை - திருநாவுக்கரசு

நாராயணியம்மாள்

டாக்டர் - சின்னசாமிப் பிள்ளை

எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை

திரு. வி. உலகநாத முதலியார்

தி. நல்லசிவன் பிள்ளை

வரவேற்புக் காரியதரிசி

இவர் பெயர் பின்னர் தெரிவிக்

கப்படும்.

மாதக்கணக்குப் பரிசோதகர்

க. இரத்தின முதலியார்

ஆண்டுக்கணக்குப் பரிசோதகர்.

சு. ந. தணிகாசல முதலியார்

பத்திராசிரியக் கழகம்,

பணியாளர் கழகம்

ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்

மா. வே. நெல்லையப்ப பிள்ளை

மு. கதிரேசச் செட்டியார்

ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை

த. வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளை

சாமி - வேலாயுதம் பிள்ளை

அ. சோமசுந்தரம் செட்டியார்

ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார்

அ. கந்தசாமிப் பிள்ளை

ஆராய்ச்சிக் கழகம்

மு. கதிரேசச் செட்டியார்

கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை

ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்

ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை

ம. சுவாமிநாத சிவாசாரியார்

வேளியூர் ஆலோசனை சபை

செங்கற்பட்டு

வா. தி. மாசிலாமணி முதலியார்

கா. வேதாசல முதலியார்

அ. மு. பரமசிவானந்தம்

வட ஆர்க்காடு

கே. எஸ். மல்லப்ப செட்டியார்

கே. இராமலிங்க முதலியார்

வா. கி. ஜானகிராம முதலியார்

தேன் ஆர்க்காடு

சொ. இராஜகோபாலசெட்டியார்
பு. வே. தேவராஜ முதலியார்
எம். சின்னசாமி செட்டியார்

தஞ்சாவூர்

த. பா. சிவகுருநாத பிள்ளை
நீ. கந்தசாமி பிள்ளை
ந. மு. கோவிந்தராய நாட்டார்

திர்ச்சிராப்பள்ளி

பி. மாணிக்க செட்டியார்
அ. மு. சரவண முதலியார்
எஸ். கனகசபாபதி பிள்ளை

இராமநாதபுரம்

தெ. பழ. சித. சதாசிவ செட்டியார்
சி. ராம. மு. வெ. இலக்குமண செட்டியார்
வெ. நா. இலக்குமணசெட்டியார்

திருநெல்வேலி

கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை
ந. சிவகுருநாத பிள்ளை
மா. வே. நெல்லையப்ப பிள்ளை

மதுரை

எம். எல். இராமசாமிப் பிள்ளை
எஸ். முத்துக்கருப்ப பிள்ளை
கே. கோதண்டபாணி பிள்ளை

கோயம்புத்தூர்

பி. வேங்கடாசல முதலியார்
சி. எம். இராமச்சந்திர செட்டியார்
பி. காளத்தி முதலியார்

திருவிதாங்கூர்

ரா. பதுமநாப பிள்ளை

பெங்களூர்

வி. சே. ஆறுமுக முதலியார்

புதுக்கோட்டை

வ. பழ. சா. சாமிநாதசெட்டியார்
ம. பெரி. வீர. அழகர்சாமிவேளர்

சேலம்

அ. வரதநஞ்சைய பிள்ளை
அ. மாணிக்க செட்டியார்
வீ. உலகவழியனார்

நீலகிரி

வை. குஞ்சிதபாதம் பிள்ளை

சீரூர்

மோஹனவேல் செட்டியார்
இராஜவேல் முதலியார்
சி. நரசிங்க முதலியார்

புதுச்சேரி

சி. அண்ணாமலை முதலியார்

உமாபதி சிவம் திருமுறைத்திரட்டு

மூலமும் உரையும்

தனிப்பிரதி விலை அணை எட்டு. ரிஜிஸ்தர் தபாற்கூலி அணை 6.
பதினொரு பிரதிகள் விலை ரூ. 5. தபாற்கூலி வேறு.
சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம், ம. பாலசுப்பிரமணியன்,
150, கோவிலத்தப்ப நாயக்கன் தெரு,
சென்னை. 10—2—1934. காரியதரிசி.